

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΛΟ 56ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

Διαπλεκόμενες αθλιότητες

Κόκκαλης, Ιωαννίδης, Σκανδαλίδης: Οι πρωταγωνιστές του θιάσου της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας, 22 χρόνια μετά την κατάρρευση της χούντας και 7 χρόνια μετά την κατάρρευση του "υπαρκτού σοσιαλισμού". Οι συνιστώσες του μεταμοντέρνου πολιτισμού. Κάθε πρόσωπο και μία ιστορία. Κάθε ιστορία άρρηκτα συνδεδεμένη με τις υπόλοιπες. Εκφάνσεις του ενιαίου συνόλου.

Κόκκαλης.

Η ομοβροντία αποκαλύψεων για το σκάνδαλο με τις ψηφιακές παροχές του ΟΤΕ συνεχίζεται αμείωτη. Τροφοδότες λογαριασμοί στο εξωτερικό, αποδέκτες λογαριασμοί, μεγαλοπάλ्लηλοι του ΟΤΕ με επαύλεις εκατοντάδων εκατομμυρίων, STAZI, κασέτες με υποκλοπές συνομιλίες, χορδές δισεκατομμυρίων, σύγκρουση κολοσιαίων συμφερόντων. Τα γεγονότα που αποκαλύπτονται οδηγούν σε τρεις βασικές διαπιστώσεις:

α) Όταν γίνεται λόγος για ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας αυτό που στην πραγματικότητα εννοείται είναι η ασύστολη προμολόγηση ντόπιων επιχειρηματιών, η ανάθεση σ' αυτούς συμβάσεων χαριστικά, και η, με κάθε τρόπο, χρηματοδότησή τους από το κράτος.

β) Ο ΟΤΕ δεν ιδιωτικοποιήθηκε ούτε λόγω της ιδεολογικής προσκόλλησης της κυβέρνησης στην κρατικά ελεγχόμενη οικονομία, ούτε λόγω της κοινωνικής της ευαισθησίας. Ο βασι-

κός λόγος ήταν ότι με την ιδιωτικοποίηση θίγονταν τα τεράστια συμφέροντα που αναπτύχθηκαν γύρω από τον κρατικό ΟΤΕ. Αυτά ακριβώς τα συμφέροντα έριξαν το Μητσοτάκη. Και είναι οι επιχειρηματίες αυτοί που έμειναν έξω από το παιχνίδι των προμηθειών του οργανισμού, αυτοί που στήριξαν τον Μητσοτάκη στις ιδιωτικοποιήσεις και αυτοί που σήμερα φέρνουν στο φως τις μίζες. Ελπίζοντας βέβαια ότι όλο και κάποιο κομμάτι από την πίτα θ' αρπάξουν.

γ) Η επιθυμία της ελίτ για ακόμα περισσότερο κέρδος, κουρελιάζει απροκάλυπτα κάθε έννοια αστικής νομιμότητας. Οι κατηγορίες για πράκτορες, νονούς, γκάγκστερ, διαδέχονται η μία την άλλη από τα πιο επίσημα χείλη. Ο επιχειρηματικός και πολιτικός κόσμος αυτοαποκαλύπτεται τυφλωμένος από το πάθος του κέρδους και της επιβολής στον αντίπαλο.

Αυτές τις μέρες πολλά ακούγονται περί καθάρσεως. Ίσως να εμφανιστεί κιόλας κάποιος "ηθικός" ανήρ όπως ο Ντι Πιέτρο στην Ιταλία, ο οποίος θα σώσει τη χώρα από τη διαφθορά. Δεν πρέπει λοιπόν, να ξεχνάμε ότι τα σκάνδαλα είναι σύμφυτα με την ύπαρξη του καπιταλισμού, με την επιθυμία για ακόμη περισσότερο χρήμα. Και επιπλέον, ότι το μεγαλύτερο σκάνδαλο είναι η ίδια η ύπαρξη του καπιταλισμού, η καθημερινή κλοπή της δουλειάς των εργαζομένων, η

συνέχεια στην τέταρτη σελίδα

M.A. JAMAL

Καταρρέει η σκευωρία

Νέα τροπή στην υπόθεση του φυλακισμένου αγωνιστή των Μαύρων Πανθήρων, μετά την ανάκληση από αυτόπτη μάρτυρα κατάθεσης, βάσει της οποίας καταδικάστηκε ο Mumia. Ταυτόχρονη αποκάλυψη ότι οι μπάτσοι την εξανάγκασαν να καταθέσει εναντίον του, για να στηρίξουν το σχέδιο εξόντωσής του από το FBI.

Σελ. 5

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Νίκη των καταληψιών

Οι καταληψίες της γνωστής Hafenstrasse δικαιώνονται, αναγκάζοντας το κράτος να αποδεχτεί την παρουσία τους, χάρη στις βίαιες πρακτικές με τις οποίες διεκδίκησαν το δικαίωμά τους στη στέγη.

Σελ. 6

Να δοθεί τέλος στην ομηρία!

Σε μια κοινωνική κατάσταση, που έχει μεταβληθεί αισθητά από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου '95 μέχρι σήμερα, εκδικάζεται την Τρίτη 4 Ιούνη στα δικαστήρια της Σωκράτους, η αίτηση αναστολής των δύο από τους 7 καταδικασμένους σε 40 μήνες χωρίς αναστολή. Η Ιωάννα Σωτήρχου και η Βαγγελιώ Τζούτζια όλο αυτό το διάστημα βρίσκονταν σε καθεστώς ομηρίας και τον τελευταίο καιρό μετά την έκδοση των ενταλμάτων σύλληψης αναζητούνταν από τους μπάτσους. Η απόφασή τους αυτή συνδέεται άμεσα με τη στάση που τόσο καιρό κράτησαν απέναντι στους διωκτικούς μηχανισμούς, αρνούμενες να γίνουν τα εξιλαστήρια θύματα ικανοποιώντας την εκδικητική μανία της "δικαιοσύνης". Η στάση που κρατά κάποιος αγωνιστής απέναντι στους διωκτικούς μηχανισμούς είναι αποτέλεσμα συ-

νειδητής επιλογής και βαθιάς γνώσης των ορίων του αγώνα τον οποίο διεξάγει. Δεν μπορεί να καθορίζεται από συγκυρίες ή εξωγενείς παράγοντες. Έτσι κι αλλιώς πάντως η αλληλεγγύη είναι δεδομένη σε όποια στάση κρατάει κάποιος, αρκεί να μην υπονομεύει ή προβοκάρει τον εαυτό του ή τον αγώνα.

Τα γεγονότα αυτά καθαυτά έχουν συζητηθεί, αναλυθεί και κριτικαριστεί επαρκώς. Σ' αυτό που πρέπει να σταθούμε είναι ο ρόλος της "δικαιοσύνης" σ' αυτή την υπόθεση. Όχι πως οι άλλοι μηχανισμοί (ΜΜΕ, μπάτσοι, πανεπιστημιακοί, κομματικές ηγεσίες) δεν λειτούργησαν "σωστά", αλλά στην "δικαιοσύνη" τελικό κριτή των πράξεων αγώνα, οι αντιθέσεις, οι αντιφάσεις, οι αυθαιρεσίες και η εκδικητικότητα ξεπέρασαν τα όρια της αστικής δημοκρατίας. Μιας δημοκρατίας

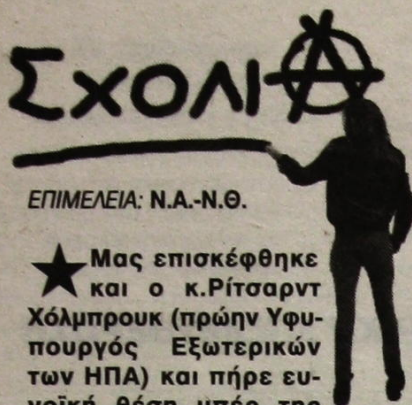
που ο κάθε ένας δυνατός και επώνυμος ιδιώτης ή διάφοροι μηχανισμοί την κόβουν και τη ράβουν στα μέτρα τους.

Οι πολιτικές ομηρίες, στο πρόσωπό της Τασίας Βεζιρτζόγλου πριν, της Ιωάννας Σωτήρχου και Βαγγελιώς Τζούτζιας τώρα, καθώς και των υπολοίπων τεσσάρων που θα έρθουν στη συνέχεια δεν πρέπει να μείνουν προσωπική τους υπόθεση. Η θεμελιώδης επιλογή αγώνα, ενάντια στην εξουσία και την κυριαρχία μας προτάσσει την αλληλεγγύη και τη συνέχιση του αγώνα κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες.

Να μην αφήσουμε κανένα σύντροφο μας μόνο και όμηρο στα χέρια του κράτους. Να είμαστε στα δικαστήρια της Σωκράτους την Τρίτη 4 Ιούνη. Κουράγιο σύντροφοι, τα καλά νέα θα έρθουν αργότερα...

Γ.Κ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ν.Α.-Ν.Θ.

★ Μας επισκέφθηκε και ο κ. Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ (πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ) και πήρε ευνοϊκή θέση υπέρ της Ελλάδας για το "θέμα των βραχονησίδων". Η πληρωμή του, 22.000\$ (5.500.000 δρχ.). Τσάμπα πράγμα.

★ Μετά τα αστυνομικά σκυλιά, έχουμε και έφιππη Δημοτική Αστυνομία! Ο δήμαρχος Αθηναίων αγόρασε 20 άλογα από την Αγγλία που κόστισαν 75.000.000 δρχ., και οι έφιπποι (sic!) μπάτσοι του δήμου θα περιπολούν στην Ακρόπολη, το Θησείο και την Πλάκα. Άλα τις μεγαλεία!!

★ Το Κράτος, όμως, δεν αστειεύεται όταν είναι να εισπράξει. Η Καλλιόπη Καλυμνίου και η ηλικίας 25 ετών κόρη της Καλλιόπη "πήραν την άγουσα" για τις φυλακές Κορυδαλλού, για περιπτώσεις χρεών στο ΤΕΒΕ. Ο εισαγγελέας δεν έκανε δεκτή την αίτηση αναστολής της ποινής που είχε υποβάλλει η συγγερή εγκληματίας. Dura lex... sed lex...

★ Όταν βολεύει το Κράτος. Όταν δεν αρκεί ο νόμος, τον παίρνουν στα χέρια τους οι γνωστοί-άγνωστοι "αγανακτισμένοι πολίτες". Όπως στην Κέρκυρα. Όπου κατά των οικονομικών μεταναστών επιστρατεύτηκαν ακόμα και εικονικές εκτελέσεις... Το επίσημο κράτος "ποιεί την νήσσαν". ΣΚΑΤΑ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ.

★ Το 50% των εργαζομένων δεν διαβάζει ποτέ, σύμφωνα με έρευνα του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ. Το 82% των εργαζομένων διαθέτει τον ελεύθερο χρόνο του παρακολουθώντας τηλεόραση. Δύο "προοδευτικές" εφημερίδες (Έθνος, Ελευθεροτυπία) δίνουν τσάμπα (με κουπόνια), το FILMNET. Η εργατική τάξη στη χώρα της αποβλάκωσης.

★ Η κατάσταση στα κόμματα, δείχνει την κατάσταση της Δημοκρατίας μας... Στο Πασόκ σκοτώνονται ενόψει του συνεδρίου, στη Νουδού κόβουν τα χέρια των διαφωνούντων, στο ΚΚΕ το φάντασμα του Στάλιν πλανιέται πάνω από τον Περισσό... Εμείς προτείνουμε, το έμβλημα της Δημοκρατίας τους να είναι μια μεγάλη ΚΟΥΤΑΛΑ.

★ Όταν ακόμη και ο ίδιος ο πρώην υφυπουργός Αθλητισμού παραδέχεται, μέσα στο Κοινοβούλιο, ότι τα παιχνίδια του επαγγελματικού πρωταθλήματος ποδοσφαίρου "στήνονται", όποιος ασχολείται με το σύγχρονο "όπιο του λαού", δεν φτάνει στο ανώτατο στάδιο της Βλακείας;

Φασιστικές διώξεις στην Τουρκία

Η Επιτροπή Αλληλεγγύης στον τούρκικο και κουρδικό λαό ξεκινά καμπάνια υποστήριξης στην καθημερινή αριστερή τούρκικη εφημερίδα EVRENSEL ("ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ"). Στα πλαίσια αυτά:

1) Διακινούμε το ακόλουθο **ΚΕΙΜΕΝΟ ΥΠΟΓΡΑΦΩΝ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ**

Εμείς που υπογράφουμε το κείμενο αυτό καταδικάζουμε τις διώξεις σε βάρος της αριστερής, καθημερινής, τουρκικής εφημερίδας EVRENSEL ("Παγκόσμια").

Η EVRENSEL διώκεται γιατί:

* Αγωνίζεται ενάντια στη λιτότητα, τη φτώχεια, την ανεργία, τις ιδιωτικοποιήσεις, την αντεργατική πολιτική.

* Είναι φωνή του εργατικού και λαϊκού κινήματος στην Τουρκία.

* Καταγγέλλει τη γενοκτονία σε βάρος του κουρδικού λαού.

* Καταδικάζει τις "εξαφα-

νίσεις", τις δολοφονίες, τα βασανιστήρια σε βάρος αγωνιστών, συνδικαλιστών, επαναστατών.

* Αντιστέκεται στο κλίμα σωβινισμού, πολεμοκαπηλείας, πολεμικής αντιπαράθεσης στο Αιγαίο, στις εισβολές του τουρκικού στρατού στο Κουρδιστάν και το Β.Ιράκ.

* Προπαγανδίζει τη φιλία και την αδελφοσύνη του ελληνικού και τουρκικού λαού και την ενότητα των εργατών όλου του κόσμου.

Η EVRENSEL τη στάση της αυτή την πληρώνει ακριβά. Στους 8 μήνες λειτουργίας της:

* 20 φορές η αστυνομία έχει εισβάλλει στα γραφεία της, στην Κωνσταντινούπολη, κατάρσχοντας τα φύλλα της, κάνοντας "έρευνα" και συλλήψεις.

* 20 μηνύσεις έχουν κατατεθεί σε βάρος της. Στις 4 που εκδικάστηκαν, η EVRENSEL "μετράει" 55 μέρες υποχρεωτικού κλεισίμα-

τος και 300 εκ. τουρκικές λίρες πρόστιμο.

* Στην αρχή του χρόνου ο 26χρονος δημοσιογράφος της METIN ΓΚΕΚΤΕΠΕ δολοφονήθηκε από την αστυνομία.

Εμείς που υπογράφουμε αυτό το κείμενο ευαισθητοποιημένοι και πάντα σε ετοιμότητα να καταδικάσουμε την περιστολή των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων στη χώρα μας (π.χ. διώξεις απεργών, καταληψιών, κοινωνικών αγωνιστών, αγροτών κ.α.)... ευαισθητοποιημένοι και πάντα σε ετοιμότητα να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους αγωνιζόμενους "όπου γης" και μπορούμε να αδιαφορήσουμε για όσα συμβαίνουν στην γειτονική Τουρκία.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ τις φασιστικές επιθέσεις ενάντια στον τούρκικο και κουρδικό λαό.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ τις διώξεις ενάντια στον επαναστατικό και δημοκρατικό τύπο,

ενάντια στην EVRENSEL.

Όποιος θέλει να προσπογγράψει το κείμενο ας επικοινωνήσει στα τηλέφωνα 8839520 και 8675243, πρωινές ώρες.

2) Ξεκινήσαμε εξόρμηση ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ της EVRENSEL. Εισφορές μπορούν να κατατίθενται στον ΑΡΙΘΜ. ΛΟΓ/ΣΜΟΥ 137/769971-2 της Εθνικής Τράπεζας.

3) Καλούμε τα εργατικά σωματεία, τους φοιτητικούς συλλόγους, τους μαζικούς φορείς, τα πολιτικά κόμματα και οργανώσεις να εκδώσουν ψηφίσματα συμπαράστασης και να ενισχύσουν οικονομικά την EVRENSEL.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ ΣΤΟΝ
ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΙΚΟ
ΛΑΟ

Φεστιβάλ Αυτοοργανωμένης Εκφρασης

Σάββατο 8 Ιούλη, στο Πεδίο Αρεως. Φεστιβάλ αυτοοργανωμένης έκφρασης δηλαδή ανθρώπων που εκφράζουν τον εαυτό τους με κάποιο μέσο (μουσική, θέατρο, έντυπα, ζωγραφική, κόμικς, διηγήματα, κείμενα, κολλάζ κτλ), οργανώνοντας και καθορίζοντας μόνοι τους, χωρίς ενδιάμεσους τη δημιουργία τους. Το Σάββατο 8/6 από τις 2.00μμ θα υπάρχει έκθεση αντιστασιακών εκδόσεων, ζωγραφικής, κόμικς και κατασκευών, επίσης μουσική και φαγητό.

Κάλεσμα

Μπορεί να έχουν περάσει 9 μήνες από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου '95, όμως οι δίκες - καταδίκες δεν έχουν τελειωμό. Η έφεση ενάντια στην αθωωτική απόφαση για τον καθηγητή Γιώργο Ρούση, είναι απλά η κορυφή του παγόβουνου.

Όλο αυτό το διάστημα οι δίκες των ομάδων -στις οποίες αυθαίρετα χώρισαν του καταληψίες- συνεχίζονται. Όπως επίσης συνεχίζονται και οι καταδίκες (στις 23/5 είχαμε νέα καταδίκη σε 20 μήνες φυλακή, χωρίς αναστολή) χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο, πέρα από αυτό της απλής συμμετοχής στην κατάληψη.

Πρόσφατα είχαμε τη σύλληψη και φυλάκιση της Τασίας Βεζιρτζόγλου, ενώ παράλληλα έχουν εκδοθεί τα εντάλματα σύλληψης και για τους υπόλοιπους καταληψίες που έχουν καταδικαστεί σε 40 μήνες, χωρίς δικαίωμα αναστολής και εξαγοράς.

Την Τρίτη 4 Ιούνη, εκδικάζονται στο Εφετείο οι αιτήσεις αναστολής της ποινής της Ιωάννας Σωτήρχου και της Βαγγελιώς Τζούτζα.

Επειδή η αποφυλάκιση της Τασίας Βεζιρτζόγλου δεν πρέπει να μας καθησυχάζει, επειδή η κρατική καταστολή δεν είναι περιστασιακό φαινόμενο, επειδή οι δυνάμεις καταστολής караδοκούν ενάντια σε κάθε αντιστεκόμενο τη μαζική παρουσία στα δικαστήρια είναι υποχρέωση.

Όλοι στο Εφετείο της Σωκράτους, την Τρίτη 4/6, ώρα 10 πμ.

Πρωτοβουλία για την παύση της δίωξης των συλληφθέντων του Πολυτεχνείου και την υπεράσπιση του Πανεπιστημιακού Ασύλου.

Από παραδρομή (ανεπίτρεπτη για τέτοια ζητήματα) στο προηγούμενο τεύχος γράφτηκε για μία 20μηνια καταδίκη χωρίς αναστολή σε δίκη για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Η ποινή είναι με αναστολή, απλά συζητήθηκε πολύ να μην δοθεί. Θα θέλαμε την κατανόησή σας και ελπίζουμε να μην ξανασυμβεί.

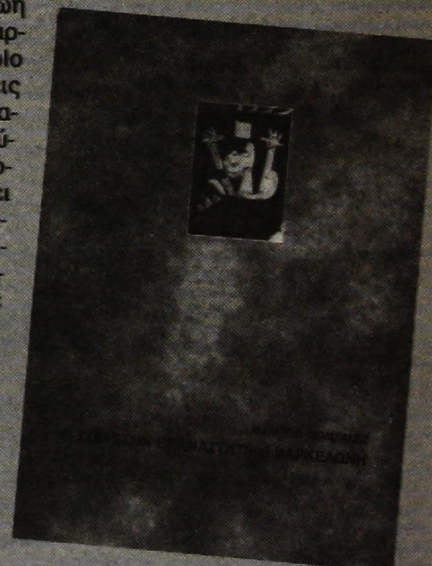
ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίστου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Ανω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118 343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Κυκλοφόρησαν...

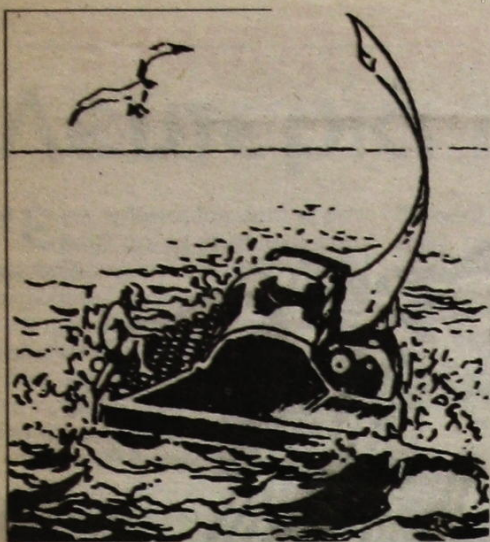
★ Ο τόμος με τα 50 πρώτα φύλλα της εβδομαδιαίας αναρχικής εφημερίδας Αλφα (18 Μαρτίου 1995-20 Απριλίου 1996). Διατίθεται με παραγγελία στα γραφεία της εφημερίδας και κοστίζει 5000 δρχ.

★ Το βιβλιαράκι: "Η ζωή στην επαναστατική Βαρκελώνη" του Manolo Gonzalez, από τις εκδόσεις ΑΛΦΑ. Πρόκειται για απόσπασμα κειμένου που δημοσιεύτηκε στο αμερικάνικο περιοδικό Anarchy. Παρουσιάζει την Ισπανική Κοινωνική Επανάσταση μέσα από τις πικρές και γλυκές μνήμες ενός παιδιού. Αυτή άλλωστε είναι η γοητεία του κειμένου: μια παιδική αφήγηση με χαοτική δομή, ανάκατες σκέψεις, ενθυμήσεις, πρόσωπα, γεγονότα, ο παππούς, η μάνα, ο πόνος της χαμένης επανάστασης, της αγαπημένης Βαρκελώνης, η φυγή.

★ Το ημερολόγιο του ΑΛΦΑ, η μπροσούρα του Lustmore, η συλλογή φωτογραφιών και κειμένων της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης στον Αγώνα των Ζαπατίστας, η μπροσούρα για τη συνθήκη Σένγκεν, καθώς και το βιβλιαράκι "Η ζωή στην επαναστατημένη Βαρκελώνη" διατίθενται σε κεντρικά βιβλιοπωλεία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στο βιβλιοπωλείο της Villa Barbara (Κρίστου 7, πλ. Κουλέ Καφέ, Θεσσαλονίκη), στο Αυτόνομο Στέκι Καβάλας (Φιλίππου 46), στο Κοινωνικό Κέντρο Πάτρας (Τσαμαδού 38). Στέλνονται και ταχυδρομικά -με αντικαταβολή- με ένα τηλεφώνημα στα γραφεία του ΑΛΦΑ (Τετάρτη και Πέμπτη βράδυ στο 6458112).

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ "ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ"

Παρακολουθώντας τις κινηματικές διαδικασίες των αναρχικών αντεξουσιαστών στην Ελλάδα απ' το 1983 (όταν σε ηλικία 15 ετών άρχισε να φτάνει στ' αυτιά μου σαν μύθος η ζωή και η δράση του Μπακούιν και του Κροπότκιν και να διεγείρει την συνείδησή μου σπρώχνοντας την σε ανυπότακτους δρόμους) μέχρι σήμερα που κλείνοντας τα 28 μου, ο αρχικός ενθουσιασμός, η φρενίτιδα και η λύσσα για έναν αδιάκοπο αγώνα ενάντια στους εξουσιαστικούς θεσμούς, έχουν δώσει την θέση τους στον σκεπτικισμό, την επιφυλακτικότητα, την απογοήτευση, πολλές φορές και την μοιρολατρεία, είδα πολύ νερό να κυλάει στο αυλάκι. Ένα όμως είναι σίγουρο: ετούτη η διαδρομή μου πρόσφερε στιγμές μοναδικές, εμπειρίες ανεπανάληπτες και μ' έκανε πάνω απ' όλα να μπορώ να διακρίνω πέρα απ' τους τύπους και τις τετριμμένες καταστάσεις, την αληθινή ουσία των πραγμάτων.

Θέλω να μιλήσω, όχι να

γκρινιάζω, θέλω να προξενήσω δημιουργικά ερωτήματα, όχι να σπείρω την ηττοπάθεια, θέλω να φωτίσω γεγονότα κι όχι να τ' αφήσω στο απυρόβλητο, μα προπάντων επιθυμώ να με διαβάσουν οι νεότεροι σύντροφοι, όχι σαν άτυπο πνευματικό καθοδηγητή ή πάνσοφο ώριμο συμβουλάτορα, αλλά (το λέω με κάθε ειλικρίνεια) σαν κάποιο που πέρα από την αυτονόητη επαναστατική

αλληλεγγύη, τους κοιτάει μ' άπειρη αγάπη, τρυφερότητα και κατανόηση.

Είναι κοινό μυστικό ότι ο αναρχικός-αντεξουσιαστικός χώρος βρίσκεται σ' ένα διαρκές τέλμα. Από πάνω του κρέμεται πάντα σαν δαμόκλειος σπάθη, η μιζέρια, η περιωριοποίηση, η ανεπάρκεια του λόγου και ο συνήθως εκτονωτικός χαρακτήρας της πρακτικής. Σ' αντίθεση μ' εκείνους του περασμένου αιώνα, οι σημερινοί αναρχικοί όχι μονάχα δεν αναπτύσσουν μια σοβαρή κοινωνική δυναμική, αλλά τα 'χουν καταφέρει κιόλας έτσι, ώστε στους κόλπους των απλών καθημερινών ανθρώπων, η αναρχία να έχει πάρει από καιρό ν' αποτελεί μια φιλοσοφική συγκρότηση, μια ιδιαίτερη στάση ζωής κι ένα διαφορετικό όραμα κοινωνικής οργάνωσης και να ταυτίζεται μονάχα με μερικές σπασμένες βιτρίνες, κάποιες βόμβες μολότωφ και το πασίγνωστο πια και εύκολα προβλέψιμο, κρυφτούλι με τα ΜΑΤ, που αμέσως βαφτίζεται "εξεγερτική διαδικασία"! Μόνο που αυτήν την "εξεγερτική διαδικασία" οι προλετάριοι, (το φυσικό

κό επαναστατικό υποκείμενο της κοινωνίας δηλαδή) έχουν συνθηθεί να την παρακολουθούν απ' τη ζεστή πολυθρόνα του σπιτιού τους, όχι γιατί την σνομπάρουν αλλά (ας μη κρυβόμαστε πια) γιατί δεν τη κατανοούν. Το τρίγωνο Πολυτεχνείο-Οβάλ-Πλατεία έχει γίνει το ορόσημο των περισσοτέρων. Μέσα σ' αυτά τα λίγα τετραγωνικά γης αναπτύσσονται όλοι τους τις δραστηριότητες, εδώ είναι όχι μονάχα γνωστοί αλλά κυριολεκτικά διάσημοι, εδώ απολαμβάνουν τον θαυμασμό, την αίγλη, την εμπιστοσύνη ενός ολόκληρου περιβάλλοντος. Κι έξω απ' αυτό το τρίγωνο, εκεί που είτε μας αρέσει είτε όχι αναπνέει και αγωνίζεται η υπόλοιπη κοινωνία είναι ασήμαντοι και περνούν απαρατήρητοι.

Ένας ολόκληρος φαύλος κύκλος σηματοδοτεί εδώ και χρόνια τον χώρο των αναρχικών - αντεξουσιαστών. Πάντα κάποιοι μπαίνουν με πολλά όνειρα κι ελπίδες κι ύστερα όταν κουράζονται και τα παρατούν, φεύγουν δίνοντας την θέση τους σε κάποιους άλλους που κι αυτοί με τη σειρά

τους όταν κουραστούν θα φύγουν, ανοίγοντας σε κάποιους άλλους αυτόν τον κύκλο, ή αν προτιμάτε μ' άλλα λόγια "σε δουλειά να βρισκόμαστε". Έχω δει πάρα πολλούς αναρχικούς, πανκ, φρικιά, χάστικους, που στελέχωναν όχι μόνο το χώρο αλλά και το κίνημα της άγριας νεολαίας γενικότερα, να μετατρέπονται τώρα πια σε φιλήσυχους σπιτόγατους, σοβαρούς επαγγελματίες, με καμπόση κοιλίτσα, ένα ή δύο παιδιά, στέγη, αυτοκίνητο, θαλπωρή και αρκετές γνώριμες κοπέλες του χώρου που από 'κει που εκθειάζουν την επανάσταση και την ελευθερία, τώρα είναι οι σεμνότευφες και χαζοχαρούμενες νοικοκυρές που ετοιμάζουν με προσοχή το φαγητό του αντρούλη τους και πηγαίνουν την Κυριακή στην εκκλησία. Ας είναι. Εγώ είμαι ακόμα εδώ. Πόσο όμως θα αντέξω; Ούτε εγώ δεν το γνωρίζω. Όσο όμως θα 'μαι εδώ, θα είμαι γιατί το επέλεξα, κι όχι γιατί δεν μπορώ να είμαι πουθενά αλλού...

Φιλικά Κ.Π.

Δεν υπακούμε, ποτέ δεν υπακούσαμε.
Μαχόμαστε, πάντα θα μαχόμαστε.
Θα βαδίζουμε αντίθετα στο ρεύμα,
θα κτυπάμε την κάθε λογής εξουσία,
και πάντα θα ονειρευόμαστε.

Το ξέρουμε... καλά...,
Πως ο αγώνας αυτός θα 'ναι δύσκολος, ίσως μαρτυρικός.
Μα όμορφος, σαν την αγκαλιά της αγαπημένης, τόσο όμορφος...
Το ξέρουμε καλά...,
πως θα μας αποκλείσουν, όμως θα έχουμε συντροφιά μας,
τους όπου γης αποκλεισμένους,
πως θα μας πουν περιθωριακούς, όμως θα παίρνουμε κουράγιο,
από τους περιθωριακούς όλου του κόσμου, απ' τη ματιά τους.
Κι ξέρουμε ακόμα καλύτερα...,
πως όπως και να 'ρθουν τα πράγματα, ένα πράγμα ποτέ δεν θα δεχτούμε.
Ποτέ δεν θα δεχτούμε να εξουσιάζουμε.
Πάντα θα σφίγγουμε το χέρι των καταπιεσμένων,
αυτού του γέρικου πλανήτη και θα χαμογελάμε.
Πάντα θα χαμογελάμε, μέχρι να γεμίσουν χαμόγελα,
τα χείλη όλων των ανθρώπων πάνω στη γη, σαν τριαντάφυλλα.
Θα χαμογελάμε ακόμα κι όταν θα πεθάνουμε,
γιατί πεθάνουμε για την επανάσταση, τη μία και μόνη.
Γιατί ξέρουμε καλά...,
πως τα παιδιά μας, θα ζήσουν σ' έναν καλύτερο κόσμο.
Αδερφωμένοι, τις σχέσεις ανιδιοτέλειας.
Αγωνιζόμενοι πια, όχι για την κατάργηση της εξουσίας,
-αυτό θα είναι γεγονός-
αλλά για τη ζωή, ενάντια στο θάνατο.
Και όταν θα τα καταφέρουν: Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΔΕΝ ΘΑ 'ΧΕΙ ΕΞΟΥΣΙΑ
Και τότε ναι, θα υπάρξει η πραγματική ζωή.
Και ίσως, ναι ίσως κάποιο πρωί,
θα ξυπνήσουν από ένα φωτεινό ήλιο, λεύτερο
θα κινήσουν λοιπόν, και θα πάνε στους τάφους μας.
Και τραγουδώντας θα φυτέψουν εκεί τα τριαντάφυλλα.
Τα λεύτερα τριαντάφυλλα.
Θα δώσουν ζωή στα τριαντάφυλλα, θα δώσουν ζωή στη λευτεριά,
και θα πούνε:
Πέθαναν, για να μην πεθαίνουν οι άνθρωποι.
Και με το δάκρυ τους θα ποτίσουν, όχι το χώμα
που μας σκεπάζει,
αλλά τα τριαντάφυλλα που μαζί φυτέψαμε.
Και τότε, ω... τι ομορφιά, αυτά θα ανθίζουν,
και θα χαμογελάμε.
Βλέποντας τη θάλασσα θα χαμογελάμε
θα τη βλέπουμε να κυματίζει λεύτερη,
και θα νιώθουμε τον αέρα να μας χαϊδεύει.
Και τότε θα αποκοιμηθούμε στην αγκαλιά της μεγάλης μας αγάπης,
όπως τότε...

Και βλέποντας μας, θα λένε όλοι:
Τι όμορφα τριαντάφυλλα!
Τι δροσερός αέρας!
Και, τι μεγάλος έρωτας!

Δ.Ι. Θεσσαλονίκη

★ Και το παλιότερο "όπιο του λαού" όμως, λειτουργεί ακόμη στις "μάζες". Στο χωριό "Νίκος Μπελογιάννης" της Ουγγαρίας -ένα χωριό πολιτικών προσφύγων από την εποχή του εμφυλίου, χτίστηκε εκκλησία με τη σφαγή της Μητρόπολης Αυστρίας, μίλησε για "συμφιλίωση, αγάπη και συμβίωση", στους ...κομμουνιστοσυμμορίτες που ήταν αποδιωγμένοι 50 χρόνια από τον τόπο τους, εξαιτίας του φρονηματος τους. Θου Κύριε...

★ Το 1961(1996), ο Καραμανλής(Μπερίσα) διενήργησε "ελεύθερες εκλογές στην Ελλάδα(Αλβανία), κάτω από συνθήκες βίας και νοθείας. Ο νικητής των εκλογών, ευχαρίστησε την Αμερική, την Ευρώπη, το ΝΑΤΟ και το λαό του, που έδωσαν το τελειωτικό χτύπημα στον Κομμουνισμό... Όταν η Ιστορία επαναλαμβάνεται ως τραγωδία (ή φάρσα).

★ 22χρονος αστυνομικός βρήκε το θάνατο στο ακριτικό νησί της Χίου, παίζοντας "Ρώσικη Ρουλέτα" με το υπηρεσιακό του περιστρεφόμενο... Με κάτι τέτοια αρχίζουν να μας γίνονται συμπαθείς.

★ Άρπαξε την ευκαιρία ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου από το φραστικό επεισόδιο μεταξύ του Λυκουρέζου και της προέδρου του δικαστηρίου και ζήτησε την επαναφορά της περιούρισης της αρχής. Σιγά-σιγά και με το γάντι αναβιώνουν όλοι οι νόμοι της χούντας.

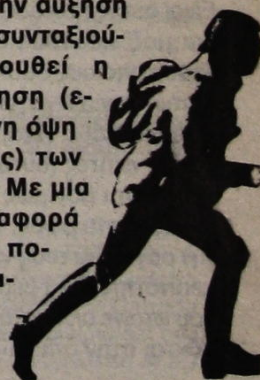
★ Έτσι μπράβο, να γίνεται ξεκάθαρο πιο είναι πραγματικά το πολίτευμά σας.

★ Πλέον η δικαστική εξουσία δηλώνει επίσημα και ξεδιάντροπα το ρόλο που αυτοκλήθηκε να διαδραματίσει. Αφού δεν τα καταφέρνουν οι πολιτικοί να επιβάλλουν την τάξη και την ασφάλεια, θα το καταφέρει καλύτερα η δικαιοσύνη-φέρεται να δηλώνει η εφέτης Βρυώνη.

★ Βραβείο πατριωτισμού και αντρείας αποδόθηκε από την ελληνική δικαιοσύνη στον "ήρωα" Βρακά. Με την αθώωση του ανοίγονται οι πύλες σε όποιον θέλησει να αποδείξει τα πατριωτικά του αισθήματα με ανάλογους τρόπους. Ατιμωρήτη βεβαίως.

★ Έτσι λοιπόν ένθερμοι πατριώτες εκπλήρωσαν το καθήκον τους ξυλοφορτώνοντας και βασανίζοντας μερικούς αλβανούς εργάτες. Ευτυχώς αποδόθηκε δικαιοσύνη...Απελάθησαν οι αλβανοί

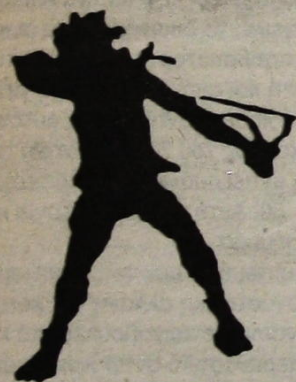
★ Μετά την αύξηση στους συνταξιούχους ακολουθεί η ...πριμοδότηση (εξευγενισμένη όψη της αύξησης) των βουλευτών. Με μια ελάχιστη διαφορά βεβαίως στο ποσό. Κάτι ακούγεται για 300.000δρχ.

Εκδήλωση - συζήτηση

Εκδήλωση - συζήτηση, διοργανώνεται, για την πολιτική ομηρία του Γ. Μπαλάφα και Μ. Χαμντάν στο Κοινωνικό Κέντρο της Πάτρας, την Παρασκευή 7/6 και ώρα 8.00μμ. Η διεύθυνση του Κέντρου είναι Τσαμαδού 38. Στη συζήτηση συμμετέχουν ο Κλέαρχος Σμυρναίος, μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στην Αθήνα και ο Σ. Φυτράκης συνήγορος υπεράσπισης.

Για τους 526 καταληψίες του Πολυτεχνείου έχει ανοιχτεί από συντρόφους λογαριασμός ενίσχυσης, όχι μόνο για τα έξοδα των δικών που έρχονται (και που θα διαρκέσουν μέχρι τον Μάιο), αλλά και για εγγυήσεις σε τυχόν καταδίκες. Ο αριθμός του λογαριασμού είναι στην Εθνική Τράπεζα, 068-747974-31.

Αλφα

ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 56

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
ΔΑΛΙΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟ-
ΠΟΥΛΟΥ 45

Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
7.00-10.00μμ.

ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112

e-mail: alfaparc@compulink.gr

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809

Τ.Κ. 100 35

ΑΘΗΝΑ

Μιας και οι άνεργοι δεν έχουν λεφτά ας επιδοτήσουμε τους επιχειρηματίες...

Μνημείο απάτης και οργουελιανής αντιστροφής της πραγματικότητας αποτελεί το νομοσχέδιο "για την καταπολέμηση της ανεργίας" που προωθεί το υπουργείο Εργασίας. Το υπουργείο διατείνεται ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι ένα βήμα εναντίον στην ανεργία, μέτρο κοινωνικής δικαιοσύνης. Η αλήθεια όμως είναι εντελώς διαφορετική. Σύμφωνα με τις προωθούμενες προς ψήφιση διατάξεις, το ΙΚΑ και ο ΟΑΕΔ θα καλύπτουν το κόστος κοινωνικής ασφάλισης και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στις επιχειρήσεις που θα προσλαμβάνουν άνεργους νέους από 20 έως 30 ετών. Μ' αυτό τον τρόπο το υπουργείο (του οποίου ηγείται ο γνωστός μαρξιστής-λενινιστής Ευάγγελος Γιαννόπουλος) υποστηρίζει ότι θα μειωθεί ο αριθμός των ανέργων, αφού θα μειωθεί το κόστος εργασίας και θα είναι πιο εύκολο για έναν επιχειρηματία να κάνει προσλήψεις. Γίνεται μάλιστα λόγος για 10000 νέες θέσεις εργασίας. Πέρα από το γεγονός ότι οι εξαγγελθείσες 10000 νέες θέσεις είναι σταγόνα στον ωκεανό των εκατοντάδων χιλιάδων ανέργων, είναι πολύ χρήσιμο να προχωρήσουμε σε ορισμένες παρατηρήσεις.

α) Είναι απίθανο τα νέα μέτρα να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας. Το μόνο που θα γίνει είναι να μεταβληθεί το καθεστώς απασχόλησης για ένα μεγάλο αριθμό εργαζομένων. Δηλαδή οι επιχειρήσεις απλώς θα

προσλαμβάνουν εργαζόμενους των οποίων τις ασφαλιστικές εισφορές θα καλύπτει το ΙΚΑ, στην θέση των νυν απασχολούμενων των οποίων τις εισφορές καλύπτει η ίδια η εργοδότη. Βεβαίως στο νομοσχέδιο υπάρχει "ασφαλιστική δικλείδα" η οποία δεν επιτρέπει σε επιχειρήσεις που έχουν προβεί σε απολύσεις το τελευταίο εξάμηνο, να ενταχθούν στο πρόγραμμα του υπουργείου. Όμως η απουσία μηχανισμών ελέγχου της εργοδοσίας καθιστά αυτή τη διάταξη κενό γράμμα.

β) Το νομοσχέδιο αποτελεί πλήγμα στα εργασιακά δικαιώματα. Είναι ένα ακόμα βήμα προς την κατεύθυνση της παγίωσης της εποχιακής εργασίας για την πλειοψηφία των εργαζομένων. Και αυτό γιατί το νομοσχέδιο όταν κάνει λόγο για προσλήψεις δεν εννοεί προσλήψεις μόνιμων εργαζομένων, αλλά συμβασιούχων μόνιμου χρόνου. Μετά το πέρας του συγκεκριμένου χρόνου, είναι ευνόητο ότι κανείς επιχειρηματίας δεν θα 'ναι τόσο φιλόδοξος ώστε να τους κρατήσει στη δουλειά. Αντίθετως θα τους αντικαθιστά με άλλους των οποίων τις εισφορές θα πληρώνει το ΙΚΑ. Στην ουσία δηλαδή, το μόνο που θεσμοθετεί το νομοσχέδιο είναι ένα βραχύ χρονοδιάγραμμα της σχεδόν μόνιμης έλλειψης επαγγελματικής απασχόλησης.

γ) Το νομοσχέδιο θα δώσει καίρια βοήθεια στα ήδη ετοιμοθάνατα ασφαλιστικά ταμεία. Ταμεία τα οποία βρισκόμενα σε

ήδη δεινή θέση εξαιτίας της ασύστολης εισφοροδιαφυγής της εργοδοσίας, δυσκολεύονται να ανταπεξέλθουν στις συμβατικές τους υποχρεώσεις. Μπορεί να φανταστεί κανείς τι πρόκειται να γίνει τώρα που θα επωμιστούν το δυσβάστακτο κόστος πολλών δισηκατομμυρίων των νέων μέτρων. Με δύο λόγια θα επισπευθεί η κατάρρευση τους και η παράδοση της κοινωνικής ασφάλειας στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες οι οποίες ως γνωστόν αντιμετωπίζουν την πρόνοια κάθε άλλο παρά με κοινωνική ευαισθησία.

Συνοψίζοντας θα μπορούσε να πει κανείς, ότι το νομοσχέδιο για την καταπολέμηση της ανεργίας συμβάλλει στην αναδιανομή σε βάρος των ασθενέστερων του κοινωνικού εισοδήματος. Είναι ένα ακόμα σημείο αυτού του κόσμου όπου το ψέμμα είναι η αλήθεια και τα μέτρα διαιώνισης της ανεργίας είναι μέτρα καταπολέμησης της.

Για το 15ο συνέδριο των μηχανισμών

Το 15ο συνέδριο του ΚΚΕ τελείωσε την Κυριακή που μας πέρασε, οι διαφωνούντες με την κομματική γραμμή μπήκαν στο περιθώριο χωρίς ιδιαίτερες τριβές και κλυδωνισμούς και έτσι τώρα η "υγιής" ηγεσία του κόμματος θα μπορέσει να συνεχίσει απερίσπαστα τον ιστορικό της ρόλο, πιστή στις αρχές του Μαρξισμού-Λενινισμού μέχρι την τελική δικαίωση. Μόνο που αυτή η δικαίωση δεν πρόκειται να 'ρθει ποτέ γιατί ο όποιος ουσιαστικός ρόλος του ΚΚΕ στην ελληνική κοινωνία έχει πάψει δεκαετίες πριν, αφού έχασε την μοναδική του ευκαιρία να πάρει με τά την εξουσία στα ταραγμένα χρόνια της κατοχής-εμφυλίου και μετά την οριστική του ήττα το 1949. Στην συνέχεια ήρθε ο διωγμός και η παρανομία μέχρι την νομιμοποίηση το '74, όπου το ΚΚΕ γίνεται κομπάρσος και στήριγμα από τα αριστερά της "νέας" κοινοβουλευτικής δικτατορίας που ξεπρόβαλλε μετά την χούντα για να συνεχίσει να υπηρετεί τα ίδια συμφέροντα. Έτσι, όσες φορές το κίνημα αντίστασης βγήκε στους δρόμους και πάλεψε -στις δεκαετίες του '70 και του '80- έξω από τα πλαίσια της αστικής νομιμότητας το ΚΚΕ το κατήγγειλε, το δυσφήμιζε, το συκοφάντησε, το χτύπησε βίαια μιλώντας για προβοκάτορες, ύποπτα στοιχεία, πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών ή και ακόμα παραπέρα πράκτορες της CIA. Αυτή την τακτική χρησιμοποίησε ενάντια στους αυτόνομους εργατικούς αγώνες στα μέσα της δεκαετίας του 70, στο κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων και στο, με σαφή αντιεξουσιαστικά χαρακτηριστικά νεολαιίστικο κίνημα της 10ετίας του '80. Αυτή τη φρασεολογία και τακτική εξακολουθεί και χρησιμοποιεί και σήμερα.

Με το 15ο συνέδριο το ΚΚΕ ξαναανακαλύπτει τον "συνετή" Μαρξισμό-Λενινισμό και αφήνει υπόνοιες για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας. Απορρίπτει την οποιαδήποτε συνεργασία σε κοινοβουλευτικό και πολιτικό επίπεδο και προτάσσει το αντιιμπεριαλιστικό-αντιμονοπωλιακό μέτωπο του λαού. Μόνο που με αυτό το μέτωπο στην πραγματικότητα εννοεί τον ίδιο του τον εαυτό. Είναι ένας τρόπος για να συσπειρώσει και τις τελευταίες δυνάμεις που του έχουν απομείνει. Όμως σήμερα πια το ΚΚΕ δεν μπορεί πλέον ούτε να συσπειρώσει, ούτε να εμπνεύσει κανέναν. Δεν μπορεί να ερμηνεύσει την οργισμένη νεολαία που βρίσκεται κάθε τόσο στους δρόμους και συγκρούεται, αφού το ΚΚΕ την καταγγέλλει. Δεν μπορεί να εμπνεύσει τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα που βιώνουν τις συνέπειες του νεοφιλελευθερισμού και έχουν διάθεση να αντισταθούν, γιατί βλέπουν τα παιχνίδια που παίζει το ΚΚΕ μες στην βουλή και στους μηχανισμούς του και πως ξεπουλάνε και εξαργυρώνουν οι συνδικαλιστές τους εργατικούς αγώνες.

Όσα τερτίπια κι αν κάνει το ΚΚΕ για να ξαναφτάσει το επαναστατικό του προφίλ, δεν μπορεί πια να εξαπατήσει κανένα, και ποιος ξέρει, ίσως αύριο αιφνιδιαστεί με καμιά κίνηση τύπου '89 που έκανε κυβέρνηση με τη Δεξιά. Πάντως, είτε ακολουθήσει τη μοναχική διαδρομή που χάραξε στο 15ο συνέδριο κλεισμένο στον εαυτό του και στους λιγοστούς αλλά πιστούς οπαδούς του, είτε αναθεωρήσει αυτή του τη γραμμή και συνεργασθεί με την σοσιαλδημοκρατία στην Ελλάδα, ένα είναι σίγουρο. Βρίσκεται πια στην δύση του και έχει αποκοπεί τελείως από το ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας, που έχει διάθεση για να αντισταθεί πραγματικά, στη νέα πραγματικότητα που θέλουν να μας επιβάλλουν.

Διαπλεκόμενες αθλιότητες

συνέχεια από την πρώτη σελίδα

καθημερινή ασέλγεια σε βάρος της ζωής των καταπιεσμένων. Ιωαννίδης

Ο Κόκκαλης, εκτός από αφεντικό της Ιντρακόμ, τυγχάνει και ιδιοκτήτης του Ολυμπιακού. Η σύγκρουσή του με τον προπονητή της ομάδας μπάσκετ Ιωαννίδη και η παραίτηση του τελευταίου, τροφοδότησε όχι μόνο τα media, αλλά και έγινε κύριο (αν όχι μοναδικό) θέμα συζήτησης εκατομμυρίων ελλήνων. Ο Ιωαννίδης (και ο κάθε Ιωαννίδης) δεν είναι απλώς ένας επαγγελματίας, ένα δημόσιο πρόσωπο. Είναι ένας λαϊκός ήρωας. Είναι ο άνθρωπος που οδήγησε την ομάδα στη νίκη, που ηγήθηκε της κατατρόπωσης του αντιπάλου. Είναι αυτός που δόξαζε την ομάδα και μαζί και τους οπαδούς της. Στους οποίους δόθηκε η ευκαιρία (έτσι και για λίγες ώρες κάθε Σάββατο και κάθε Τετάρτη) να αισθάνονται νικητές (αυτοί που στη ζωή τους είναι μονίμως χαμένοι). Να ξεράσουν το μίσος, την ένταση και την οργή που τους γεννάει η καθημερινότητα. Όχι βέβαια σ' αυτούς που φτάνει αλλά σ' αυτούς που κάθονται στην απέναντι εξέδρα και

τόσο πολύ τους μοιάζουν. Να αισθανθούν κι αυτοί ενεργά υποκείμενα μιας κατάστασης, να γίνουν ο "υπέροχος κόσμος του Ολυμπιακού" που χωρίς αυτόν η ομάδα δεν κάνει. Και ας είναι κάθε μέρα θεατές της ίδιας της ζωτικότητας, και ας παίρνονται οι αποφάσεις για τη ζωή τους αλλού και από άλλους. Γι' αυτό τα παιδιά κλαίγανε για τον Ιωαννίδη και οι δημοσιογράφοι κάνανε αναλύσεις. Ο Ιωαννίδης (και ο κάθε Ιωαννίδης) είναι η λυδία λίθος της διατήρησης της κοινωνικής ειρήνης.

Ο Σκανδαλίδης βέβαια δεν είναι υπάλληλος του Κόκκαλη (τουλάχιστον επίσημα). Είναι όμως ο άνθρωπος που κυριαρχεί στις οθόνες μας, πρωταγωνιστής της εσωκομματικής διαπάλης που σπαράσσει το Πασόκ ενόψει του συνεδρίου. Μιας διαπάλης που ούτε κατ' επίφαση δεν αναφέρεται σε πολιτικοideολογικές διαφορές. Μιας διαπάλης που κανείς δεν κρίνει ότι είναι για τη νομή της εξουσίας. Η σύγκρουση των ομαδοποιήσεων, των διαδρόμων, του παρασκήνιου, των μυστικών δειπνών, των υπονοουμένων, της αλληλοσφαγής. Άλλωστε ο Σκανδα-

λίδης αυτή τη διαμάχη σηματοδοτεί, όντας άχρωμος, άοσμος, αμόρφωτος και γραφειοκράτης, ένας άνθρωπος του κομματικού μηχανισμού. Δεν έχει πολλή σημασία το ποια ομαδοποίηση θα επικρατήσει. Ούτε αν το Πασόκ μείνει ενωμένο ή διαλυθεί. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι η πολιτική εξουσία αισθάνεται τόσο ισχυρή που δεν προβάλλει πια οράματα, ιδέες και επιχειρήματα, ούτε για δημαγωγικούς λόγους. Γνωρίζει παλύ καλά ότι η κυριαρχία της δεν διακινδυνεύεται σπριζόμενη στα όποια ηθικά βάθρα, αλλά στην πεποίθηση της κοινωνίας ότι τα πράγματα δεν μπορούν ν' αλλάξουν, να υπάρξουν αλλιώς. Ότι έτσι ήταν, έτσι είναι και έτσι θα είναι και στο μέλλον. Μια πολιτική μεταφυσική.

Κόκκαλης, Ιωαννίδης, Σκανδαλίδης. Τρεις όψεις της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας. Τρία κυρίαρχα πρόσωπα της φυλακής μέσα στην οποία επιβιώνουμε. Ξέρουμε πια ότι απ' αυτή τη φυλακή δεν μπορείς να αποδράσεις. Ούτε να την κάνεις πιο φωτεινή. Το ερώτημα είναι αν θα έχουμε την ευφυΐα και το σθένος να την πυρπολήσουμε.

Γ.Α.

Τ.Α.

ΝΕΑ ΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ

Λευτεριά τώρα στο M. A. Jamal!

“Εγώ, η Veronica Jones, βεβαιώ ότι τα γεγονότα που κατατίθενται στην κατάθεση που ακολουθεί είναι αληθινά και σωστά όσο μπορώ να γνωρίζω και πιστεύω, γνωρίζοντας τις συνέπειες της ψευδομαρτυρίας προς τις αρχές σύμφωνα με τη διάταξη 18P.A.C.S. sec 4904.

1. Στις 29 Ιουνίου 1982, κλήθηκα από την υπεράσπιση να καταθέσω ως μάρτυρας στη δίκη της Πολιτείας εναντίον Jamal, (Αρ. 1357-1359, Συνεδριάσεις Ιανουαρίου 1982). Κατέθεσα ως μάρτυρας σχετικά με τα συμβάντα του πρωινού της 9ης Δεκεμβρίου 1981, όταν ο αστυνομικός Daniel Faulkner δολοφονήθηκε στην οδό Locust, ανάμεσα στη 12η και 13η οδό, στο κέντρο της

Φιλαδέλφειας. Η κατάθεση μου ήταν, με βάση όσα είδα, ψευδής γιατί δύο αστυνομικοί με πολιτικά μου είπαν πριν καταθέσω ότι “δε θα’ πρεπε να ανησυχώ” για τις σοβαρές κατηγορίες με κακουργήματα που αντιμετώπιζα τότε, αν ενοχοποιούσα το Jamal για το φόνο του αστυνομικού. Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια της δίκης επανειλημμένα αρνήθηκα ότι είδα δύο άτομα να τρέχουν ή να φεύγουν βιαστικά από τον τόπο του φόνου, μετά τους πυροβολισμούς και τον τραυματισμό του αστυνομικού και πριν φτάσει η αστυνομία. Αυτή η κατάθεση ήταν ψευδής. Στην πραγματικότητα, είδα δύο άτομα να φεύγουν βιαστικά, όπως είχα αναφέρει στην αστυνομία σε

προηγούμενη ενυπόγραφη κατάθεση.

2. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες συνέβη αυτό, έχουν ως εξής: Στις 12 Ιουνίου 1982, περίπου δύο βδομάδες πριν καταθέσω για την υπόθεση Jamal, με συνέλαβαν για σοβαρά κακουργήματα (Π.Κ. 8206-3059, ληστεία, επίθεση, οπλοκατοχή και πολλές άλλες κατηγορίες). Η εγγύηση ήταν πολύ μεγάλη για μένα και όταν εμφανίστηκα σε μάρτυρας, ήμουν ακόμα προφυλακισμένη στις κοινοτικές φυλάκες της Φιλαδέλφειας. Μου είπαν ότι αντιμετώπιζα καταδίκη σε 10-15 χρόνια φυλάκισης, αν καταδικαζόμουν γι’ αυτές τις κατηγορίες.

Περίπου μια βδομάδα πριν καταθέσω, δέχτηκα στη φυλακή την επίσκεψη δύο λευκών αστυνομικών με πολιτικά. Αρχικά, ξαφνιάστηκα όταν τους είδα, καθώς οι φύλακες μου είχαν πει ότι είχε έρθει για επισκεπτήριο ο δικηγόρος μου. Οι αστυνομικοί άρχισαν να μιλούν όχι για τα ριστατικά της υπόθεσής μου, αλλά για την υπόθεση Jamal. Μου είπαν ότι αν ήθελα να καταθέσω εναντίον του Jamal και να τον αναγνωρίσω ως δολοφόνο δε θα ‘πρεπε να ανησυχώ για τις εκκρεμείς σε βάρος μου κατηγορίες για κακουργήματα. Είπα επανειλημμένα στους αστυνομικούς ότι δεν είδα το φόνο, αλλά μόνο άκουσα τους πυροβολισμούς και μετά είδα δύο άνδρες να φεύγουν τρέχοντας. Αυτό δεν τους ικανοποίησε. Οι αστυνομικοί με απείλησαν υπενθυμίζοντας μου ότι αντιμετώπιζα πολυετή φυλάκιση (15 χρόνια) επιμένοντας συνέχεια να καταθέσω τη δική τους εκδοχή των γεγονότων. Φοβισμένη, τους είπα ότι ήθελα το δικηγόρο μου. Όταν τελικά έφυγαν, ήξερα ότι αν έκανα οτιδήποτε που θα βοηθούσε την υπεράσπιση του Jamal θα πήγαινα για χρόνια στη φυλακή.

Λίγες μόλις μέρες αργότερα με πήγαν στο δικαστήριο. Νόμιζα πως ήταν για τη δική μου υπόθεση. Όταν με πήγαν στην αίθουσα του δικαστηρίου με έκπληξη βρέθηκα στη μέση της δίκης του Jamal. Και οι δύο αστυνομικοί που με είχαν απειλήσει νωρίτερα στέκονταν σε εμφανές σημείο, στο πίσω μέρος της αίθουσας. Όταν μου ζήτησε ο συνήγορος του Jamal να επιβεβαιώσω ότι είχα πει αρχικά στην αστυνομία - ότι είδα δύο άνδρες να φεύγουν τρέχοντας από το χώρο, αφού σταμάτησαν οι πυροβολισμοί - το αρνήθηκα σταθερά, από φόβο ότι θα με τιμωρούσαν αν βοηθούσα την υπεράσπιση.

Ήμουν τότε 21 χρονών και ήδη μητέρα τριών μικρών παιδιών.

3. Έπειτα από την εμφάνιση μου στη δίκη Jamal, βγήκα με εγγύηση. Ελευθερώθηκα και τελικά καταδικάστηκα με αναστολή για όλα τα σημαντικά κακουργήματα.

4. Αυτά παρακολούθησα στην πραγματικότητα τη νύχτα του φόνου: Στεκόμουν στη βορειοδυτική γωνία της Locust και 12ης οδού όταν άκουσα τρεις πυροβολισμούς. Κοίταξα προς ένα κτίριο στη γωνία και κάτω στη Locust προς τη 13η οδό, προς τα εκεί που ακούστηκαν οι πυροβολισμοί. Τότε είδα έναν αστυνομικό κάτω στο έδαφος και δύο μαύρους άνδρες αρχικά να περπατούν και μετά να τρέχουν χαλαρά προς την αντίθετη κατεύθυνση από εκεί που βρισκόταν ξαπλωμένος. Επίσης παρατήρησα έναν άλλο μαύρο άντρα να στέκεται κοντά στην είσοδο του υπόγειου στη νοτιοανατολική

γωνία της Locust και 13ης οδού.

Θέλοντας να δω τι έγινε από κοντά, προχώρησα προς τη 13η οδό στη βόρεια πλευρά της Locust και ήμουν στα μισά όταν είδα τα φώτα περιπολικών που πλησίαζαν. Τότε γύρισα προς τη 12η οδό. Από εκεί ακολούθησα μια κυκλική πορεία γύρω από το τόπο του φόνου, πηγαίνοντας νότια στη 12η οδό προς την οδό Pine, μετά δυτικά στην Pine προς τη Broad κι από εκεί βόρεια, εκεί που συναντιούνται η Broad και η Locust. Από εκείνη την πλευνεκτική θέση, μπορούσα να βλέπω τις κινήσεις της αστυνομίας κοιτώντας ανατολικά προς τη Locust. Καμιά στιγμή όλη εκείνη την ώρα δεν είδα την ιερόδουλο που ήξερα ως “Lucky”, το πραγματικό της όνομα ήταν Cynthia White.

5. Μέσα σε μια βδομάδα από το συμβάν, δύο ντετέκτιβ της Φιλαδέλφειας και ένας από το Camden, όχι αυτοί που είδα πριν την κατάθεση μου στο δικαστήριο, ήρθαν στο σπίτι της μητέρας μου στο Camden, μετά τις 9 το βράδυ της 15ης Δεκεμβρίου 1981, να με εξετάσουν. Δεν είχα τηλεφωνήσει πριν και δεν τους περίμενα. Δεν είχα όμως πρόβλημα να τους μιλήσω. Η μητέρα μου ήταν παρούσα. Αφού με ανέκριναν, έγραψαν στο χέρι μια πεντασέλιδη κατάθεση. Επίσης έφτιαξαν ένα σχεδιάγραμμα. Υπέγραψα και τα δύο έγγραφα. Όπως ήδη ανέφερα, η γραπτή περιγραφή όσων είδα εκείνο το βράδυ και την οποία αποκήρυξα όταν κατέθεσα στο δικαστήριο, είναι στα κυριότερα σημεία της, ακριβώς ως εδώ, ιδιαίτερα το μέρος που είδα δύο άνδρες να “τρέχουν χαλαρά” μακριά από τον πεσμένο αστυνομικό. Υπήρχαν πάντως λάθη στο σχεδιάγραμμα που προσπάθησα να διορθώσω κατά την κατάθεση μου στο δικαστήριο. Δεν είχα συνάντηση, ούτε μίλησα με κανένα εκπρόσωπο της υπεράσπισης πριν καταθέσω, παρά το γεγονός ότι αυτοί με είχαν καλέσει σε μάρτυρα.

6. Όταν με εξέτασε ο βοηθός εισαγγελέας κατά τη διάρκεια της δίκης συμφώνησα με το συμπέρασμα του, ενάντια στην αρχική μου δήλωση, πως “τα περισσότερα απ’ όσα είπες σ’ εκείνη την κατάθεση δεν ήταν αλήθεια” (σ.147 του πρακτικού της 29/6/82). Αυτή η μαρτυρία ήταν ψευδής. Είπα επίσης ψέματα όταν απάντησα απέναντι στις πιέσεις του συνηγόρου υπεράσπισης πως είδα δύο άνδρες να φεύγουν τρέχοντας από τον τόπο με το απόλυτο ψέμα: “Κανείς δεν κινήθηκε” (σ.99 του πρακτικού της 29/6/82).

7. Συνολικά, είχα τρεις επαφές με την αστυνομία ή αστυνομικούς με πολιτικά, μετά τον φόνο: μια στις 15 Δεκεμβρίου όταν έδωσα κατάθεση στο σπίτι της μητέρας μου. Ξανά μετά από αρκετό καιρό όταν αστυνομικοί με στολή από το 6ο Τμήμα με συνέλαβαν και με ανέκριναν για ώρες και μου πρότειναν, ότι δε θα ασκηθεί κι άλλη δίωξη εναντίον μου για πορνεία αν αναγνωρίσω το Jamal σαν το δολοφόνο. Η ίδια προσφορά έγινε και στη Cynthia White (Lucky). Τελευταία φορά, όταν ήρθαν οι δύο ντετέκτιβ στη φυλακή, όπου αντιμετώπιζα κακουργήματα, πριν καταθέσω στο δικαστήριο και με φόβισαν ώστε ν’ αλλάξω την κατάθεση μου για να μη βοηθήσω την υπεράσπιση.

8. Εκείνη την εποχή χρησιμοποιούσα διάφορα ψευδώνυμα όταν με συνελάμβαναν, όπως

Τα παρακάτω κείμενα έριξαν νέο φως στη σκευωρία ενάντια στο βραβευμένο μάστορ δημοσιογράφο, υποστηρικτή του MOVE και πρώην μέλους του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων, Mumia Abu-Jamal. Η θαρραλέα υπεράσπιση της μαύρης κοινότητας της Φιλαδέλφειας από τον Mumia, γνωστό και σαν “φωνή αυτών που δεν έχουν φωνή”, έγινε στόχος των επιχειρήσεων του COINTELPRO του FBI και του απέφερε το μίσος της Αστυνομικής Διεύθυνσης της πόλης.

Όταν λοιπόν παρουσιάστηκε η ευκαιρία, η αστυνομία της Φιλαδέλφειας και ο Εισαγγελέας απέκρυψαν στοιχεία και εξανάγκασαν μάρτυρες σε ψευδομαρτυρία για να οδηγήσουν το Mumia στην εκτέλεση.

Στις 22 Μάη 1996, δόθηκε συνέντευξη τύπου στο δημαρχείο της Φιλαδέλφειας, με σκοπό να ανακοινωθεί ότι ο Len Weinglass, συνήγορος του Abu Jamal, πήρε από τη Veronica Jones ένορκη κατάθεση όπου λέει ότι είπε ψέματα στη δίκη του Mumia το 1982, λόγω ισχυρών πιέσεων από την αστυνομία.

Αυτή είναι σημαντική εξέλιξη και ο Weinglass απαιτεί να επιστρέψει το Ανώτατο Δικαστήριο την υπόθεση στο Δικαστή Sabo, που θα πρέπει να ακούσει περισσότερες καταθέσεις σ’ αυτό το σημείο της έρευνας του Mumia.

Ακολουθεί η εισαγωγή της περιλήψης που κατατέθηκε στις 22 Μάη 1996 στη Φιλαδέλφεια για λογαριασμό του Mumia, καθώς και την ένορκη κατάθεση της VERONICA JONES στο Ανώτατο Δικαστήριο της Πενσυλβάνια, Ανατολική Περιφέρεια

Rhonda Harris και Louise Tatum και έδωσαν στην αστυνομία ψεύτικες διευθύνσεις κατοικίας, ημερομηνίες γέννησης και αριθμούς Κοινωνικής Ασφάλισης.

Μετά την απελευθέρωση μου έφυγα από τη Φιλαδέλφεια και το Camden. Τον περισσότερο καιρό από τότε, έζησα έξω από την Πενσυλβάνια. Διατηρώ ακόμα ένα μη καταχωρημένο αριθμό τηλεφώνου.

9. Κάνω αυτή την κατάθεση με την ελευθέρη θέληση μου, αφού ήρθα σ’ επαφή για πρώτη φορά με αντιπρόσωπο του κ. Jamal. Κανείς δε με απείλησε, δε μου πρόσφερε κάποιο κέρδος, ούτε μου υποσχέθηκε τίποτα, σε αντάλλαγμα γι’ αυτή την κατάθεση. Την κάνω τώρα, μόνο γιατί είναι η αλήθεια και διορθώνει τη λανθασμένη κατάθεση που έδωσα στη δίκη”.

Veronica Jones
21 Μαΐου 1996

πηγή:
Arm The Spirit
P.O. Box 6326, Stn. A
Toronto, Ontario
M5W 1P7 Canada
e-mail: ats@etext.org
(Μετάφραση - Επιμέλεια: M.M)

ΑΙΤΗΣΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Ο αιτών Mumia Abu Jamal κάνει, με όλο το σεβασμό, αίτηση απαλλαγής στο Εφετείο, με αφορμή τη συμπληρωματική κατάθεση της Veronica Jones, καινούργιας μάρτυρας, σε υποστήριξη της Τροποποιημένης Αίτησής του για απαλλαγή.

Η Jones θα καταθέσει ισχυρά νέα στοιχεία, ότι δηλαδή μυστικοί πράκτορες της αστυνομίας της Φιλαδέλφειας λίγες μέρες πριν παρουσιαστεί σαν αυτόπτης μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη του 1982, την επισκέφτηκαν στη φυλακή, (όπου αντιμετώπιζε βαριές κατηγορίες για ένοπλη ληστεία), την απείλησαν και την πίεσαν ν’ αλλάξει την κατάθεση της. Υποκύπτοντας σ’ αυτό τον εκφοβισμό, η Jones άλλαξε την κατάθεση της αρνούμενη την αληθινή δήλωσή της, ότι είδε δύο άνδρες να εγκαταλείπουν το χώρο του εγκλήματος αμέσως μετά το φόνο, υπονομεύοντας έτσι σοβαρά την υπεράσπιση του Jamal.

Σε περαιτέρω υποστήριξη της Αίτησης Απαλλαγής, ο Jamal υποβάλει τη συνημμένη επικυρωμένη κατάθεση της Veronica Jones (Στοιχείο 1, “Jones Ver.”) και δηλώνει τα εξής:

1. Η Veronica Jones κλήθηκε σε μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη του Jamal το 1982, αλλά αιφνιδίασε την υπεράσπιση αρνούμενη την αρχική της αυτόπτη μαρτυρία πως είδε δύο άνδρες να τρέχουν μακριά απ’ το χώρο του εγκλήματος αμέσως μετά τους πυροβολισμούς (Δίκη 29/6/82: 99.100). Όπως εξηγείται λεπτομερώς παρακάτω, η Jones θα καταθέσει τώρα ότι άλλαξε την κατάθεση της με τρόπο επιζήμιο για την υπεράσπιση, γιατί πίεστηκε να το κάνει από την αστυνομία.

Την εποχή της δίκης του Jamal, η Jones ήταν προφυλακισμένη για σοβαρά κακουργήματα (κατηγορίες για ληστεία, επίθεση και κατοχή όπλων) και αντιμετώπιζε πιθανή καταδίκη σε 10 με 15 χρόνια φυλάκισης. Λίγο πριν καταθέσει σαν μάρτυρας υπεράσπισης, μυστικοί της αστυνομίας της Φιλαδέλφειας την επισκέφτηκαν στη φυλακή και υποσχέθηκαν ότι θα αντιμετωπιστεί η υπόθεση της με επιείκεια, αν αναγνώριζε ψευδώς το Jamal σαν το δολοφόνο. Οι αστυνομικοί τόνισαν στη Jones ότι θα αντιμετώπιζε πολλά χρόνια φυλάκισης “αν έκανε κάτι που θα βοηθούσε την υπεράσπιση του Jamal”, (Jones Ver. 2). Εξατίας αυτού του εκφοβισμού από την αστυνομία, η Jones έδωσε ψευδή κατάθεση στη δίκη του Jamal και αρνήθηκε την αληθινή αυτόπτη μαρτυρία της, ότι δύο άνδρες διέφυγαν απ’ το χώρο του εγκλήματος αμέσως μετά το φόνο.

2. Η νέα κατάθεση της Jones είναι καθοριστική για αρκετούς λόγους. Η αληθινή αυτόπτη μαρτυρία της για τους δύο άνδρες που διέφυγαν δίνει σοβαρή υποστήριξη στον ισχυρισμό της υπεράσπισης ότι ο δολοφόνος διέφυγε. Όπως εξηγείται παρακάτω, η δίωξη βασίστηκε στον ισχυρισμό ότι μόνο δύο άτομα - ο Jamal και ο αδελφός του, William Cook - βρισκόταν μαζί με τον αστυνομικό Faulkner όταν δολοφονήθηκε. Σε αντίθεση με τον ισχυρισμό του κατηγορού, αρκετοί μάρτυρες είπαν στην αστυνομία ότι ένας ή περισσότεροι άνθρωποι βρισκόταν εκεί και διέφυγαν. Παρ’ όλα αυτά, μόλις ένας μάρτυρας, ο Dessie Hightower, κατέθεσε αυτό το γεγονός στο δικαστήριο. Σε ακρόαση το 1995, ένας άλλος μάρτυρας (ο οδηγός ταξί Robert Chobert), που είχε αναφέρει στο δικαστήριο πως είδε το δολοφόνο να διαφεύγει, αποκάλυψε ότι ο κατηγορούς του είχε υποσχεθεί να τον βοηθήσει να πάρει πίσω την άδεια οδήγησης που του είχε αφαιρεθεί. Ο William Singletary, αναμφισβήτητο αυτόπτης μάρτυρας, εξήγησε ότι η αστυνομία απέκρυψε τη δήλωσή του ότι ο δολοφόνος διέφυγε και τον ανάγκασε να υπογράψει ψεύτικη κατάθεση κάτω από έντονη πίεση και εκφοβισμούς. Ο Dessie Hightower περιέγραψε πως η αστυνομία τον υπέβαλε σε εξαντλητική πεντάωρη ανάκριση και τεστ αλήθειας επειδή επέμενε ότι είδε κάποιον να ξεφεύγει. Επίσης η Deborah Kordansky, που είδε κι αυτή κάποιον να φεύγει αμέσως μετά το φόνο, δεν έγινε δυνατό να κληθεί σε μάρτυρας στη δίκη, γιατί το Δημόσιο δεν έδωσε στην υπεράσπιση τη διεύθυνση της πριν τη δίκη. Ακόμα, η κατάθεση της Jones υποστηρίζει τον ισχυρισμό της υπεράσπισης ότι παρόμοια καθοδήγηση από την αστυνομία χρησιμοποιήθηκε ώστε να πιεστεί μια μάρτυρας κλειδί της υπόθεσης, η ιερόδουλος Cynthia White, να αναγνωρίσει ψευδώς το Jamal ως δράστη. Ο εκφοβισμός λοιπόν της Jones από την αστυνομία επιβεβαιώνει και στηρίζει όλους τους ισχυρισμούς του Jamal για παρεκτροπές της κατηγορούσας αρχής και πιέσεις προς τους μάρτυρες.

Νίκη των γερμανών καταληψιών

χι να ανέβουν οι τιμές των οικοπέδων για μεγαλύτερο κέρδος.

Οι πρώτες προσπάθειες για τον διωγμό των καταληψιών απέτυχαν λόγω της μεγάλης κινητοποίησης κι αντίστασης. Ανταποκριτής των New York Times, γράφει: "Προκειμένου να μην γενικευτούν οι ταραχές, οι αρχές συμβιβάστηκαν να υπογράψουν συμβόλαιο για προσωρινή εγκατάσταση των καταληψιών. Όταν το συμβόλαιο ενοικίας έληξε το 1986, έγινε πορεία με περισσότερα από 10.000 άτομα και υποστηρικτές των καταληψιών, με αίτημα την παράταση του συμβολαίου". Όταν ο Δήμαρχος της πόλης ανακοίνωσε σχέδιο εξώσεων, πολλά καταστήματα πυρπολήθηκαν, κι έγιναν καταστροφές εκατομμυρίων δολλαρίων. Ένα χρόνο μετά, το 1987, εκατοντάδες καταληψίες υπερασπίστηκαν το δικαίωμά τους στην στέγη, πίσω από οδοφράγματα και πυρπολημένα αυτοκίνητα. Δυνάμεις της αστυνομίας δοκίμασαν να επέμβουν, αλλά αποκρούστηκαν δυναμικά.

Αποτέλεσμα των ταραχών, ήταν η παραίτηση του Δήμαρχου, αλλά ακόμη και ο διάδοχος της θέσης του αναγκάστηκε να αρχίσει διαπραγματεύσεις, από τα μέσα του Δεκέμβρη του 1995, με τις προαναφερόμενες υποχρεώσεις. Οι καταληψίες θα πληρώσουν 1,5 εκατομμύρια δολάρια, δηλαδή, λιγότερο από το 1/3 της αξίας του. Το 10% θα κατατεθεί σε ρευστό και η Eco-Bank, μια τράπεζα που εξειδικεύεται σε περιβαλλοντικά προγράμματα, θα δανείσει το υπόλοιπο. Οι καταληψίες και οι κάτοικοι, επίσης, θα πληρώσουν 230.000 δολάρια για καθυστερημένα νοίκια και κοινόχρηστα, ενώ ο Δήμος θα πληρώσει

το υπόλοιπο. Σε αντάλλαγμα, οι καταληψίες θα παραλάβουν τους τίτλους ιδιοκτησίας των διαμερισμάτων της Hafenstrasse.

Μερικές φορές, οι χρήσιμες αγωνιστικές τακτικές σε αγώνες κατάληψης, σαν τις συγκρούσεις και τους πυρπολισμούς όπως χρησιμοποιήθηκαν στο Αμβούργο, μπορούν να βοηθήσουν το κίνημα. Χωρίς αυτά, ο Δήμαρχος του Αμβούργου αναμφίβολα θα είχε αρνηθεί την αρχική συμφωνία και θα εκδίωκε τους καταληψίες το 1981, ή ξανά το 1987 όταν χιλιάδες αστυνομικοί απέτυχαν μπροστά σε πυρπολημένα οδοφράγματα και καταιγισμό από πέτρες. Χωρίς αυτό το είδος άμυνας, που κράτησε τα κατελημμένα σπίτια και διατήρησε την επιρροή στις διαπραγματεύσεις, ποιος θα αμφέβαλλε ότι καμία κυβέρνηση δεν θα έκανε, σύμφωνα και με τα λόγια μιας τοπικής εφημερίδας, "Χριστουγεννιάτικο δώρο σε αναρχικούς";

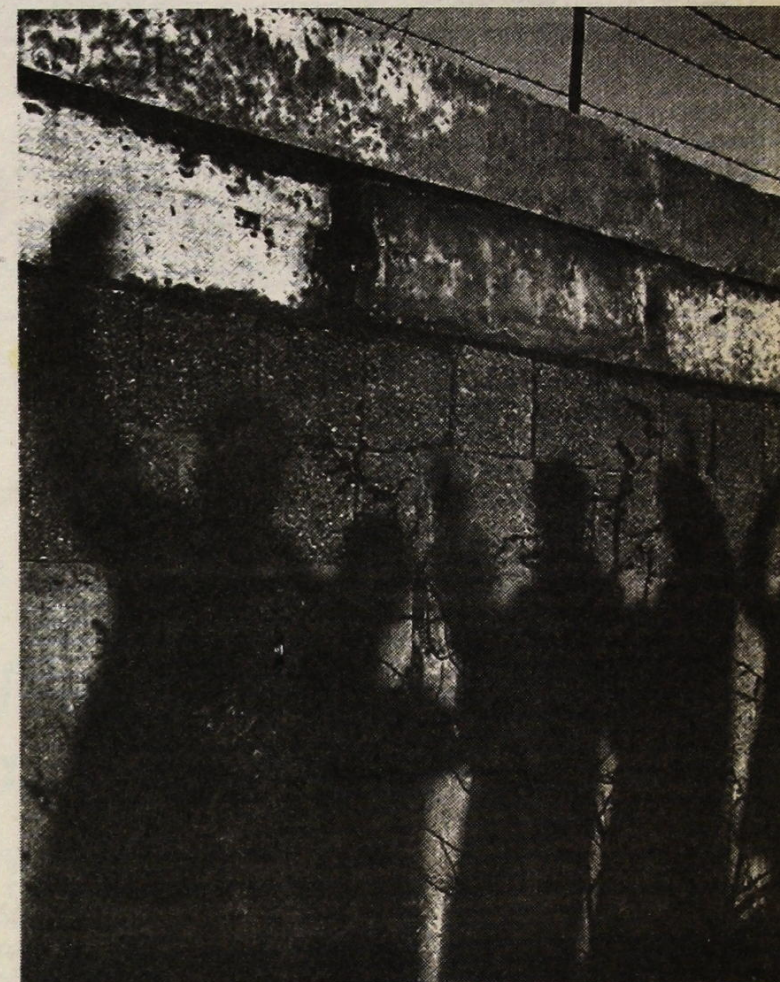
Παντού στον κόσμο, ο ίδιος κύκλος ειρηνικών καταλήψεων, αστυνομικής καταστολής και βίας εναντίον των καταληψιών, έχει ακολουθήσει τις κυβερνητικές παραχωρήσεις. Στο Μπέρκλεϋ, διαδηλώσεις το 1969 και το 1991, απέτρεψαν την ισοπέδωση του "Λαϊκού Πάρκου". Στο Μεξικό, μεταξύ 1975 και 1976, μια αναμόρφωση γης 120.000 εκταρίων είχε σαν αποτέλεσμα ένοπλες καταλήψεις και απαγωγή ομήρων. Στην Νότιο Αφρική, στην δεκαετία του '80, οι αντάρτες εξανάγκασαν μια ντεφάκτο νομιμοποίηση των κατελημμένων οικοσμών.

Στο Αμβούργο, οι ιστορίες των καταλήψεων παρέχουν διαφορετικά μαθήματα για τον κάθε ακτιβιστή. Καταληψίες που αναζητούν

λαϊκή υποστήριξη, θα έπρεπε να ξεκινούν με ειρηνικές τακτικές. Οι δημοσιογράφοι που αναζητούν την ακρίβεια, θα έπρεπε να κοιτάξουν πίσω από τα σημερινά γεγονότα, προς το παρελθόν του αγώνα. Οι κυβερνητικοί επίσημοι θάπρεπε να αποφεύγουν τις εξώσεις, σαν κακή λύση. Οι καταληψίες δεν έχουν άλλη επιλογή, όταν αντιμετωπίζουν

την καταστολή και μια φανερή αποτελεσματικότητα των αγώνων τους, από το να αποκηρύξουν την φιλοσοφία της μη-βίας.

(Από την αναρχική εφημερίδα Love and Rage, φύλλο Απρίλης/Μάης 1996. Διεύθυνση: PO Box 853, Stuyvesant Station, New York, NY 10009, USA.)

Πιθανή επιστροφή σε εμπόλεμη φάση στην Chiapas

Έπειτα από αρκετές προσπάθειες να διασωθεί μια ειρηνευτική διαδικασία εδραιωμένη με μεξικάνικο νόμο, στις οποίες συμπεριλαμβάνονταν και εκκλήσεις προς τους νομοθέτες, το EZLN κήρυξε κατάσταση συναγερμού για τους ακόλουθους λόγους:

α) Οι πρόσφατες βαριές ποινές φυλάκισης σε δύο άτομα που "κατηγορούνταν" ότι ήταν μέλη EZLN παραβίασαν την ειρηνευτική διαδικασία που εγγυάται ειρηνικές διαπραγματεύσεις και ΟΧΙ διώξεις του EZLN. Οι καταδικασμένοι, καθώς και άλλοι 16 που πρόκειται να περάσουν από δίκη, υπήρξαν θύματα όχι μόνο διαδικαστικών παρατυπιών, αλλά και βασανιστηρίων, ομολογιών αποσπασμένων με την βία, και ανεπάρκειας αποδεικτικών στοιχείων. Αρκετές έγκυρες διεθνείς οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα έχουν διαμαρτυρηθεί γι' αυτή την παρωδία.

β) Πρόδοτες στρατιωτικές μονάδες έχουν θεαθεί στους θύλακες των Ζαπατίστας. Αυτές περιλαμβάνουν 150 στρατιώτες μιας νέας ειδικής μονάδας στο χωριό Oventic και μια, καθώς φαίνεται, δύναμη κομάντο μεταμφιεσμένη σε μηχανικούς, με κέντρο επιχειρήσεων στο San Quintin. Αν και ο μεξικανικός στρατός ισχυρίζεται ότι πρόκειται για επιχειρήσεις ενάντια στην "διακίνηση ναρκωτικών", αυτές οι δυνάμεις είναι κυρίως συγκεντρωμένες σε γνωστές κοινότητες των Ζαπατίστας και αυτό δεν είναι σύμπτωση.

γ) Η επικοινωνία με την επίσημη ομάδα διαπραγματεύσεων της κυβέρνησης έχει εκφυλιστεί σε συγκαλυμμένες απειλές και ασυνάρτητες προτάσεις από τη μεριά της Μεξικανικής κυβέρνησης. Το EZLN πιστεύει ότι δεν υπάρχει πια δυνατότητα διαπραγματεύσεως και ζητά από το εθνικό νομοθετικό σώμα να παρεμβληθεί και να ενεργήσει για τη σωτηρία της ειρηνευτικής διαδικασίας.

Σε αναζήτηση μιας πολιτικής λύσης, η Εθνική Επιτροπή για τη Δημοκρατία στο Μεξικό, ένα πανεθνικό δίκτυο που αποτελείται από περισσότερες από 20 κοινοτικές ομάδες στις Ηνωμένες Πολιτείες, θα οργανώσει εκστρατείες πληροφόρησης και κινητοποιήσεις, σαν αντίδραση σ' αυτές τις δυσόιωνες εξελίξεις. Η Επιτροπή απευθύνει κάλεσμα σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο άτομο ή ομάδα να ενεργήσει άμεσα για να απομακρυνθεί η πιθανότητα ενός πολέμου, που υπόσχεται περισσότερο οικονομικό χάος, αναγκαστική μετανάστευση και αδικία για το λαό του Μεξικού.

21 Μάη 1996

(μέσω της Cecilia Rodriguez, εκπροσώπου του EZLN στις Η.Π.Α. Για επικοινωνία, e-mail: moonlight@igc.apc.org)

Ταραχές στη Δυτική Παπούα

Βίαιες ταραχές προκλήθηκαν από χιλιάδες διαδηλωτές στη Jayapura, πρωτεύουσα της Irian Jaya της Ινδονησίας, στις 18 Μαρτίου. Η Irian Jaya -γνωστή ως Δυτική Παπούα-, το μισό δυτικό μέρος του νησιού Νέα Γουινέα, ήταν ολλανδική αποικία ώσπου παραδόθηκε στην Ινδονησιακή κυριαρχία το 1965. Οι κάτοικοι της Δυτικής Παπούα διαμαρτύρονταν για το θάνατο ενός πρώην ηγέτη του "Ελεύθερου Κινήματος της Παπούα" (OPM), του Tomas Warai Wainggai, που πέθανε σε Ινδονησιακή φυλακή ενώ έκτειε ποινή 20 χρόνων για την αντίθεσή του στην εξουσία της Jakarta.

Οι ταραχές ξέσπασαν κατά τη διάρκεια της επίσκεψης πομπής όπου συμμετείχαν περισσότεροι από 3.000 άνθρωποι, που πήγαν στο αεροδρόμιο για να περιμένουν το σώμα του Wainggai. Η πορεία εμποδίστηκε από τους στρατιώτες της κυβέρνησης, που άρχισαν να πυροβολούν εναντίον της πομπής. Τρεις άνθρωποι σκοτώθηκαν, πολλοί τραυματίστηκαν και 37 συνελλήφθησαν.

Είχαν προηγηθεί τέσσερις μέρες ταραχών από πολλές εκατοντάδες κατοίκους της Παπούα, στις πόλεις εξόρυξης μεταλλευμάτων, Tembagapura και Timika. Αυτές οι εξεγέρσεις επέβαλαν το προσωρινό κλείσιμο ενός τεράστιου ορυχείου χρυσού και χαλκού.

Οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας ξεκίνησαν στην ορεινή πόλη του Tembagapura όταν ένας κάτοικος της Παπούα ξυλοκοπήθηκε από αξιωματικούς ασφαλείας, ενώ προσπαθούσε να μπει στο νοσοκομείο για να επισκεφθεί ένα φίλο του. Πραγματοποιήθηκε μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας για το ξυλοδαρμό, όπου συγκέντρωσε 300 ανθρώπους από τα γύρω χωριά.

Στη συγκέντρωση κυκλοφόρησε μια τρισελδίη λίστα από αιτήματα εναντίον της εταιρίας Freeport McMoran Copper and Gold Incorporated, που στηρίζεται από τις ΗΠΑ και εκμεταλλεύεται τα ορυχεία χαλκού και χρυσού. Σ' αυτή συμπεριλαμβάνονταν απόλυση πολλών αξιωματικών ασφαλείας, βελτίωση της στέγασης στο Bani και άλλα χωριά και καλύτερη εκπαίδευση και ευκαιρίες προαγωγής για τους εργαζόμενους της Παπούα στην εταιρία.

Πεντακόσιοι στρατιώτες της κυβέρνησης μεταφέρθηκαν στη Timika, μια πεδινή πόλη που υπηρετεί την Tembagapura, για να καταστείλουν τους διαδηλωτές. Αποτέλεσμα: πέντε νεκροί και πολλοί τραυματίες.

Η επιχείρηση του Freeport είναι το μεγαλύτερο ορυχείο χρυσού και το τρίτο μεγαλύτερο ορυχείο χαλκού. Όταν η Tembagapura δημιουργήθηκε

στις αρχές της δεκαετίας του 1970 για να εξυπηρετήσει τις ανάγκες του καινούριου ορυχείου, τα χωριά των ντόπιων του Amungme ξεριζώθηκαν ή μετακινήθηκαν.

Το Freeport πετάει γύρω στους 110.000 τόνους απορριμμάτων στα τοπικά ποτάμια, τη μέρα. Ο ντόπιος πληθυσμός της Παπούα υποφέρει από τη συστηματική κακομεταχείριση και εκμετάλλευση του Freeport και των δυνάμεων ασφαλείας στη Tembagapura, μια πόλη όπου κατοικούν οι οικογένειες 15.000 εργαζόμενων του Freeport.

Οι ντόπιοι κάτοικοι εμποδίζονται να μπουν στο μοντέρνο εμπορικό κέντρο της Tembagapura από τη φρουρά ασφαλείας του Freeport. Οι κάτοικοι μπορεί να γίνονται δεκτοί στο νοσοκομείο της πόλης, ωστόσο παραπέμπονται σε απομονωμένα τμήματα.

Όταν η Ινδονησία κέρδισε την ανεξαρτησία της από την Ολλανδία μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ακολούθησε ένας σκληρός εθνικός απελευθερωτικός αγώνας. Το εθνικιστικό καθεστώς του Sukarno στην Ινδονησία συνέχισε την εκστρατεία για το τέλος της ολλανδικής κυριαρχίας στη Δυτική Παπούα. Η Δυτική Παπούα καταλήφθηκε από τον Ινδονησιακό στρατό το 1963, όχι πολύ πριν ανατραπεί ο Sukarno σε ένα αιματηρό στρατιωτικό πραξικόπημα το 1965.

Η δικτατορία του Suharto ήρθε στην εξουσία μ' αυτό το πραξικόπημα και οδήγησε τη Δυτική Παπούα σε πολιτιστική και φυσική γενοκτονία. Η Ινδονησιακή διάλεκτος και κουλτούρα επιβλήθηκαν και η χώρα μετονομάστηκε σε Irian Jaya.

Το OPM αναπτύχθηκε τη δεκαετία του 1960 για αντίσταση στη κυριαρχία της Ινδονησίας. Απαιτεί τη δημιουργία μιας ενοποιημένης πολιτείας της Melanesia στη Νέα Γουινέα έχοντας το σύνθημα "Ένας λαός, μια ψυχή". Αν και κατέχουν λίγα, και κυρίως ξεπερασμένα όπλα, έχουν κατορθώσει να σημειώσουν σημαντικές νίκες εναντίον των καλά οπλισμένων δυνάμεων κατοχής της Ινδονησίας, και να εδραιώσουν τον έλεγχό τους πάνω σε μεγάλες αγροτικές περιοχές στην ύπαιθρο και σε ορεινές περιοχές της ζούγκλας.

E. Lepou

(Ο Eugen Lepou είναι μέλος του Meat Workers Union στο Auckland)

πηγή:

από το νεοϋορκέζικο περιοδικό The Militant, No 22 (410 West Street, New York, NY 10014)

TIEN ANMEN. 1989:

Αγώνας για αξιοπρέπεια, και ελευθερία

"Να είστε ανεξάρτητοι κι όχι υποταχτικοί. Προοδευτικοί, όχι συντηρητικοί. Επιθετικοί, όχι ευσεβείς. Πραγματοί, όχι τυπολάτρες. Επιστημονικοί, όχι ιδεαλιστές".
(Λόγια ενός κινέζου επαναστάτη του 1919 που τοιχοκολλήθηκαν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης)

"Ακόμα και αν υπάρξουν ένα εκατομμύριο νεκροί, για την Κίνα δεν είναι πολλοί".
(Ντενγκ Σιάοπινγκ, πρόεδρος της χώρας)

Το 1989 ήταν η χρονιά που το διεθνές κεφάλαιο διάλεξε να διακηρύξει σε όλον τον πλανήτη το θάνατο και το τέλος των επαναστάσεων, το θάνατο της ελπίδας, της ελεύθερης σκέψης και του πνεύματος της εξέγερσης. Πλάι στα ερείπια του γραφειοκρατικού καπιταλισμού ή αλλιώς σταλινισμού, κάτω από τους βροντερούς ήχους της πτώσης(;) του τείχους του Βερολίνου, μέσα στη δίνη της νεοφιλελεύθερης κατάκτησης του πλανήτη, 200 χρόνια μετά τη γαλλική επανάσταση μια νέα κραυγή ελευθερίας, μια άλλη αγωνία για το όνειρο μιας αξιοπρεπούς ζωής, ένας αγώνας για ό,τι μπορεί να σημαίνει δημοκρατία στην μετα-μαοϊκή Κίνα -αν σκεφτεί κανείς τη δημοκρατία του Μπους ή του Γκορμπασώφ-, έρχεται να επιβεβαιώσει την παλιά αλήθεια: όσο υπάρχουν αγώνες, υπάρχει και ιστορία.

Κάποιοι είδαν στην εξέγερση τον "κινέζικο Μάη", κάποιοι άλλοι μίλησαν για ανάγκη πολιτικών μεταρρυθμίσεων που να συμβαδίζουν με τις οικονομικές, άλλοι είδαν την ανανέωση της αριστεράς και νέους προσανατολισμούς για τα "πρωτοπόρα" τμήματα της κινέζικης κοινωνίας και ορισμένοι θαμπώθηκαν από το γεγονός ότι υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που εξαγείρονται και έσπευσαν είτε να μυθοποιήσουν τους εξεγερμένους, είτε να τους στείλουν στο πυρ το εξώτερο. Το CNN πάντως, και τα παγκόσμια δίκτυα "πληροφορήσης" διαβεβαίωναν ότι αυτό που έβλεπαν στις οθόνες τους οι τηλεθεατές, πρόκειται για μια αντεπανάσταση αφού η εποχή των επαναστάσεων ανήκει στην προϊστορία και "εξάλλου πολλοί απ' τους εξεγερμένους φορούσαν τζιν και κρατούσαν κόκα-κόλα".

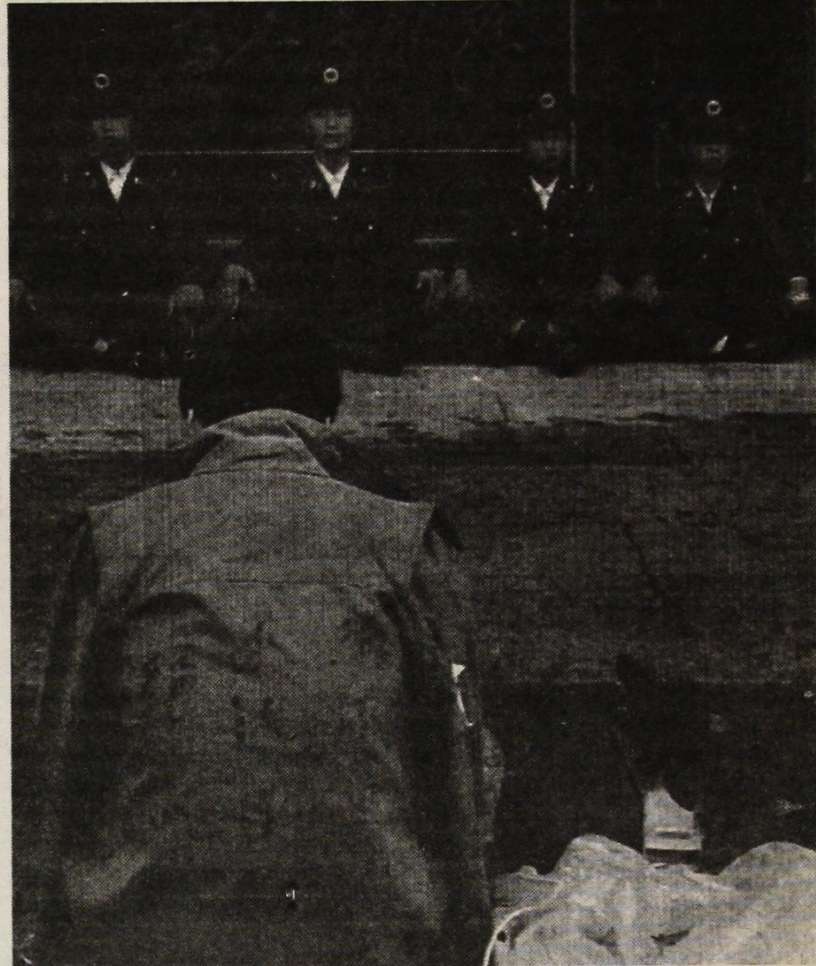
Η εξέγερση όμως έκανε πολλά περισσότερα απ' αυτά που οι διαβασμένοι αναλυτές προσπαθούσαν να εκμαιεύσουν απ' τα γεγονότα που τη σημάδεψαν. Και βέβαια το σημαντικότερο είναι ότι έθεσε προβλήματα σε μια περίοδο που παλιές "αλήθειες" κατέρρεαν και νέες "βεβαιότητες" αναδύονταν.

Τη στιγμή που το παγκόσμιο κεφάλαιο γιόρταζε για τα 200 έτη της ύπαρξης και επικράτησής του, την περίοδο που οι νεοφιλελεύθεροι κέρδιζαν όλες τις μάχες ενάντια στους υπόλοιπους διεκδικητές της εξουσίας, την ώρα που η σοσια-

λιστική ιδεολογία έφτανε στα πρόθυρα της κατάρρευσής της, οι εξεγερμένοι του Πεκίνου με τις "μυστηριώδεις" διεκδικήσεις τους για δημοκρατία, για ελευθερία του τύπου και της σκέψης, για έναν αυτόνομο συνδικαλισμό και με τις εκκλήσεις τους για ένα διεθνές κίνημα συμπαράστασης, έθεταν το ζήτημα για το πού θα δοθούν οι αγώνες του μέλλοντος: μέσα στους κοινωνικούς χώρους κι όπου τα προβλήματα της καθημερινότητας οξύνονται, κι όχι με τους όρους που οι ιδεολογίες ορίζουν. Έθεταν όμως και το ζήτημα για το κατά πόσο υπάρχει σήμερα ένα παγκόσμιο κίνημα αντίστασης και αμφισβήτησης που να βασίζεται στο διεθνισμό, στην αλληλεγγύη, σε δράση προς την κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Είναι αλήθεια ότι διάλεξαν άσχημη εποχή οι κινέζοι εξεγερμένοι για να επαναστατήσουν. Τη δεκαετία του '80 άρχισαν τα πρώτα ανοίγματα προς τη Δύση απ' το σταλινό-νεοφιλελεύθερο Κ.Κ. της Κίνας. Δόθηκαν άδειες για ατομικές επιχειρήσεις, η Κίνα εντάχθηκε στην παγκόσμια αγορά και άρχισε να προσεγγίζει τα θεσμοθετημένα όργανα του παγκοσμιοποιημένου κεφαλαίου (Δ.Ν.Τ.). Οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις είχαν στόχο να προσαρμόσουν την οικονομία της Κίνας στις νεοφιλελεύθερες συνταγές και την αποτελεσματικότητά και συνέχισαν της διαδικασίας αυτής θα εγγυόταν το Κ.Κ.Κ.

Βέβαια όπως παντού στον πλανήτη η νεοφιλελεύθερη πολιτική και εδώ δημιούργησε τεράστιες ανισότητες και βύθισε ορισμένα στρώματα του πληθυσμού σε μεγαλύτερη φτώχεια. Το Πεκίνο γνώρισε τους νέους άνεργους, αυτούς που στοιβάζονται κάθε βράδυ στον κεντρικό σταθμό, αυτούς που προέρχονται από κατεστραμμένες οικονομικά περιοχές της επαρχίας και είναι πρόθυμοι να κάνουν ο,τιδήποτε για να επιζήσουν. Η κερδοσκοπία και η διαφθορά είναι γενικευμένα φαινόμενα τα οποία αναπαράγουν τις ανισότητες και εντείνουν τον ανταγωνισμό. Οι φοιτητές, που μαζί με τους νέους εργάτες ήταν απ' τα πιο δυναμικά στρώματα της εξέγερσης, σε καμία περίπτωση δεν είναι προνομιούχοι. Πρόκειται για ένα από τα πιο δοκιμαζόμενα τμήματα του πληθυσμού. Ενώ οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις παρουσιάζονταν από δυτικούς και ανατολικούς τεχνοκράτες σαν σημείο εκσυγχρονισμού και εκδημοκρατισμού, στην ουσία τίποτα δεν έχει αλλάξει σε πολιτικό πεδίο απ' την εποχή του Μάο. Ο συνδικαλισμός ελέγχεται απόλυτα από το κόμμα-κρά-

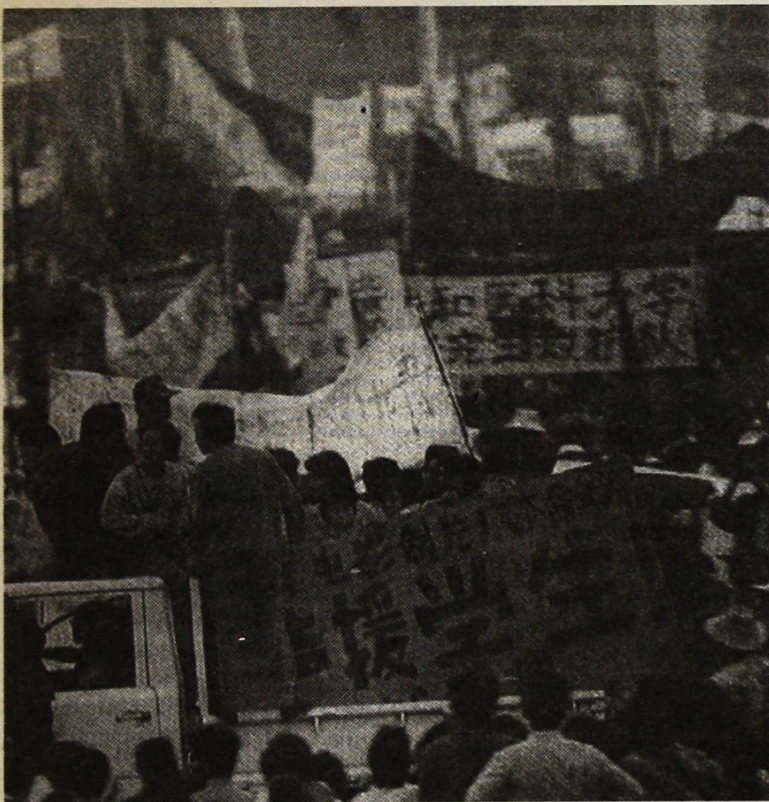
τος, τα ΜΜΕ ανήκουν αποκλειστικά στο κράτος και η ελεύθερη έκφραση γνώμης είναι κάτι άγνωστο.

Έτσι δεν είναι περίεργο που οι εξεγερμένοι της Σαγκάης, του Πεκίνου και των άλλων πόλεων της Κίνας, τους οποίους τα ΜΜΕ φρόντισαν να απομονώσουν, φώναζαν για δημοκρατία και οι διεκδικήσεις τους μερικές φορές εξέφραζαν ένα ιδεολογικό πραγματισμό -που συχνά καταλήγει σε "εκσυγχρονιστικές" λύσεις και αφομοιώνεται απ' τις πολιτικές και κοινωνικές δομές.

Παρόλα αυτά το κίνημα έθεσε σε αμφισβήτηση την απελευθέρωση της αγοράς. (Αν και ξεκίνησε από τις κινητοποιήσεις των φοιτητών και συμμετείχαν σ' αυτό νέοι εργάτες, άνεργοι και στρώματα που είχαν πληγεί από την νέα οικονομική πολιτική). Επίσης επιχειρήθηκε η σύσταση ενός μεγάλου δικτύου αυτοοργάνωσης που επέτρεπε την προώθηση του αγώνα σε πιο συλλογικά επίπεδα και με πιο εμπλουτισμένους στόχους κάθε φορά. Έτσι αν και η δημοκρατία (αυτή η ασαφής και συγκεκριμένη έννοια που περιλαμβάνει τα πάντα, αλλά και ενεργοποιεί όλες τις επιθυμίες) ήταν ο στόχος των εξεγερμένων, το δίκτυο της αυτοοργάνωσης έδωσε τη δυνατότητα στους αυτόνομους εργάτες να δημιουργήσουν την "Αυτόνομη Ένωση Εργατών του Πεκίνου" και απέκρουσε πολλές φορές τις προσπάθειες της φιλελεύθερης φράξιας του Κ.Κ.Κ. να εκμεταλλευτεί το κίνημα στην αντιπολιτευτική της προσπά-

θεια ενάντια στη φραξία των συντηρητικών. Η δυναμική του κινήματος ήταν τέτοια που τελικά μόνο οι ερπύστριες των τανκς και η ενεργοποίηση του στρατού κατάφεραν να το νικήσουν. Βέβαια πολλοί είναι αυτοί που δεν περίμεναν αυτή την κατάληξη, αλλά το βάθος και η έκταση των γεγονότων ήταν τέτοια που απείλησε το καθεστώς στην Κίνα και τα σχέδια του παγκόσμιου κεφαλαίου για την Κίνα.

Αν και το κίνημα αυτό, που απείλησε το οικονομικό και πολιτικό status quo ολόκληρης της ανατολικής Ασίας, αναπτύχθηκε στα πλαίσια μιας κοινωνίας που διευθύνεται από ένα κόμμα και η οικονομία της απέχει, ακόμα, από την πλήρη εμπορευματοποίηση του κοινωνικού χώρου, που γνωρίζει η Δύση, εντούτοις έθεσε πολλά ερωτήματα στους αγωνιζόμενους ανθρώπους του πλανήτη. Σε μια κοινωνία παγκόσμια δομημένη και ομογενοποιημένη μέσα απ' τα media και το εμπόριο, όπου οι "απελευθερωτικές" ιδεολογίες και οράματα έχουν κοινοτοποποιηθεί, αποτελεί αγωνία της εποχής ποιες θα είναι εκείνες οι κοινωνικές δυνάμεις που θα αγωνιστούν στην κατεύθυνση της κοινωνικής απελευθέρωσης και ποιες θα είναι οι μορφές αγώνα και οργάνωσης αυτού του κινήματος. Ο αγώνας για αξιοπρέπεια, ελευθερία και για μια ζωή με νόημα που θα το δίνουν οι ίδιοι οι άνθρωποι και όχι οι μύθοι, οι ιδεολογίες και οι επίγειοι εκφραστές τους, είναι η ουσία της εξέγερσης της Τιεν Ανμέν.

"Δεν πρόκειται για συνηθισμένο φοιτητικό κίνημα, αλλά για ανταρσία. Πρέπει να πάρουμε αποτελεσματικά μέτρα για να θέσουμε τέλος σ' αυτή την αναταραχή... Ο στόχος τους είναι να ανατρέψουν το κομμουνιστικό κόμμα και να συντρίψουν το μέλλον του έθνους... Οφείλουμε να αντιδράσουμε γρήγορα χωρίς να φοβηθούμε τις κριτικές και τις αντιδράσεις στο εξωτερικό... Η αναταραχή έχει αυτή τη στιγμή εθνικές διαστάσεις και δεν πρέπει να την υποτιμήσουμε... Πρέπει να προετοιμαστούμε για μια πάλη εθνικής κλίμακας και να συντρίψουμε χωρίς αδυναμία αυτή την αναταραχή. Αλλιώς θα τελειώσουν για πάντα οι ήρεμες μέρες. Είπα στον Μπους: "Αν η Κίνα επέτρεπε μεγάλες διαδηλώσεις πώς θα μπορούσαμε τότε να μιλήσουμε για σταθερότητα;" Και χωρίς σταθερότητα δεν μπορούμε να πετύχουμε τίποτα... Αν κινητοποιηθούν αποκλειστικά οι φοιτητές δεν είναι σοβαρό. Το βασικό είναι να μην κινητοποιήσουν την κοινωνία στο σύνολό της... Πρέπει να βάλουμε το μαχαίρι μέχρι το κόκκαλο... Οι παραχωρήσεις που έγιναν στην Πολωνία οδήγησαν και σε άλλες κινητοποιήσεις και σε όλο και περισσότερες φασαρίες. Η αντιπολίτευση είναι πλέον πολύ ισχυρή... Η κεντρική επιτροπή πρέπει να συγκροτήσει δύο ομάδες εργασίας. Η μία πρέπει να ασχο-

ληθεί με την ανοικοδόμηση της οικονομίας, η άλλη με την καταστολή κινήματος. Η κύρια έκφραση πρέπει να δοθεί στην οικονομική οικοδόμηση. Δεν μπορούμε να αφιερώσουμε πολύ κόσμο στο δεύτερο στόχο, αλλά βραχυπρόθεσμα θα χρειαστεί οπωσδήποτε να το κάνουμε..."

(25 Απριλίου)

Απόσπασμα από κείμενο που μοιράστηκε στα ηγετικά στελέχη του ΚΚΚ και της κυβέρνησης στην αρχή της εξέγερσης.

"Στη σημερινή Κίνα δε χρειαζόμαστε σοφούς αυτοκράτορες. Ένα αυταρχικό καθεστώς είναι τραγωδία για μας. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι να προωθήσουμε την κοινωνική ανάπτυξη, να εγκαθιδρύσουμε μηχανισμούς δικαιοσύνης και να επιτρέψουμε τις πολιτικές ελευθερίες.

Δεν θέλουμε να εξαρτιόμαστε από ένα αυτοκράτορα ή από ένα Θεό. Θα δημιουργήσουμε ένα καινούργιο κόσμο με τα ίδια μας τα χέρια."

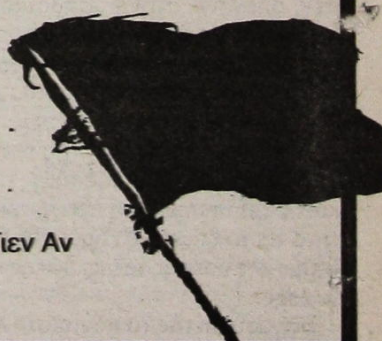
Μαθητές της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Πεκίνου (Από την εφημερίδα τοίχου της TIEN ANMEN)

4 ΙΟΥΝΗ 1919: Αρχίζει η απροκάλυπτη επίθεση των μπολσεβίκων ενάντια στην απελευθερωμένη Ουκρανία και το Μαχνοβίτικο αντάρτικο.

4 ΙΟΥΝΗ 1970 Εσλιν και Μάινχοφ διακηρύσσουν τον ένοπλο αγώνα

4 ΙΟΥΝΗ 1989 Σφαγή στην Τιεν Αν

4 Μεν

Το πραξικόπημα των ανθρώπων που κατέχουν τη γνώση

"Από γενετική άποψη, η ιστορία της εξέλιξης ολοκληρώνεται με την εμφάνιση του Homo Sapiens πριν μισό εκατομμύριο χρόνια και τη σύνομη παρουσία του ανθρώπου του Νεάντερταλ... η ιστορία του Homo Sapiens που κατάφερε να επιβιώσει μέσα στις σκληρές συνθήκες της τελευταίας εποχής των παγετώνων και στη συνέχεια να απλωθεί στα δάση και στις πράσινες πεδιάδες του κόσμου, δημιουργώντας στη συνέχεια ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ..."

Συστατικό στοιχείο του πολιτισμού, είναι η κατοχή της γνώσης, η χρησιμοποίηση των πληροφοριών και η μεθοδική παρατήρησή τους και σύνδεση. Είναι το οικοδόμημα της γνώσης που μετά από την εξέλιξη χιλιάδων χρόνων ιστορίας, μετά από τους πόθους και τα όνειρα είτε μοναχικών μελετητών του μυστηρίου της ζωής, είτε από τη συλλογική προσπάθεια για αναγνώριση και καλύτερη των συνθηκών της, με το τυχαίο και το μεθοδικό να συναγωνίζονται για να παράγουν καινούρια γνώση και καινούργιες πληροφορίες, καθορίζει και καθορίζεται σε κοινωνικό χαρακτηριστικό και χαρακτηρισμό των ανθρώπων κοινωνιών.

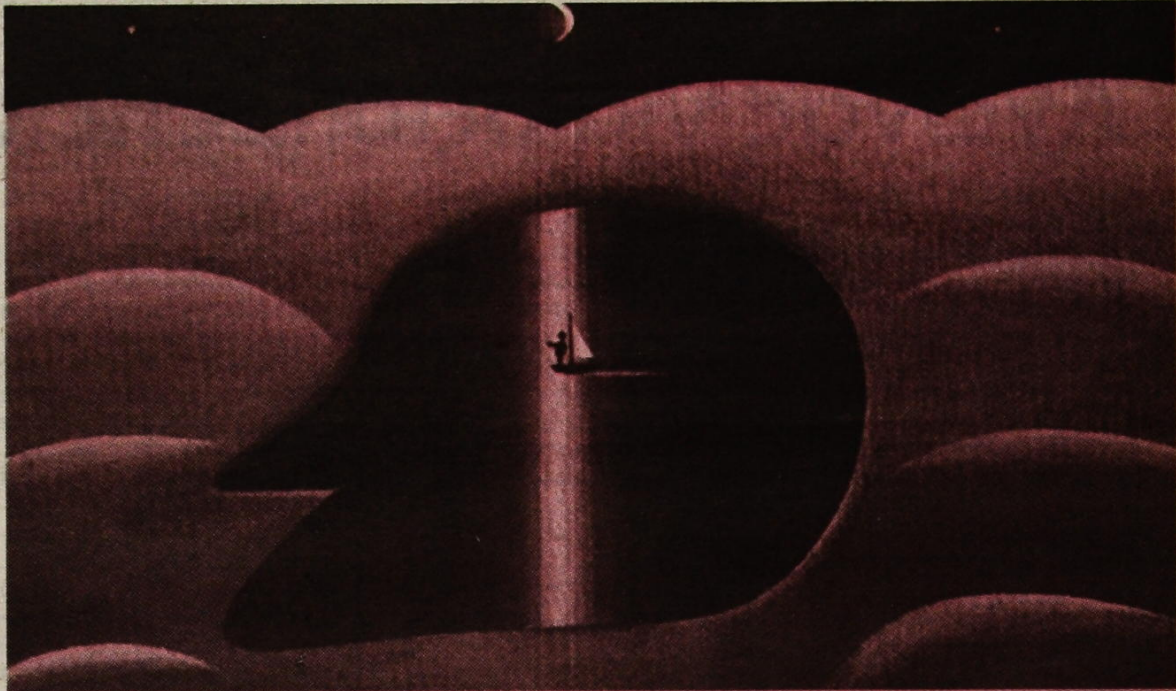
Ο τρόπος χρήσης της γνώσης, αλλά και ο τρόπος που μεταδίδεται από γενιά σε γενιά και ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι αλληλένδετος και συντονισμένος με αυτό που αποτελεί κοινωνική ανάγκη, τόσο για τη συνέχιση της ζωής όσο και για την εξήγησή της. Η γνώση ήταν και είναι το σημαντικότερο όπλο στον αμείλικτο κοινωνικό πόλεμο που έχει ξεσπάσει μέσα στο ανθρώπινο είδος. Στον αγώνα μεταξύ των ιδιο-

νικά οικειοποιήθηκαν για τους σκοπούς τους -που δεν είναι άλλος από τη διαίωνη της κυριαρχίας τους πάνω στο ανθρώπινο είδος- τις γνώσεις της αμφισβήτησης του παλιού κόσμου, τις επαναστάσεις στην τεχνική και τη θεωρία και μετέτρεψαν την επιστήμη σε καινούργιο πεδίο εκμετάλλευσης και υποδούλωσης των ανθρώπων. Οι γραφικοί, ρομαντικοί επιστήμονες, οι οποίοι σε ένα σκοτεινό υπόγειο προσπαθούσαν να θεραπεύσουν τον ανθρώπινο πόνο, να βελτιώσουν την ανθρώπινη τεχνική και τεχνολογία, δεν μπορούν να υπάρξουν στο σημερινό κόσμο που οι επιστήμονες πέρασαν με το μέρος των αφεντικών, αποκτήσαν την ηθική τους και οι περισσότεροι (γρ. νάζια των μηχανισμών των πολυεθνικών και των πανεπιστημίων-παράτηματα των πολυεθνικών) πήραν μέρος στο πραξικόπημα των ανθρώπων που κατέχουν τη γνώση.

Στο χώρο και το χρόνο που ο άνθρωπος -όπως τα πάντα- μετατράπηκε σε εμπόρευμα

Όσοι "είχαν αρχίσει, εδώ και αρκετό καιρό, την κριτική της πολιτικής οικονομίας ορίζοντας την σαν "την ολοκληρωτική άρνηση του ανθρώπου" δεν έπεσαν έξω. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της γνώσης.

Προσπαθούν να κυριαρχήσουν παντού. Να κυριεύσουν όλα τα κάστρα της ανθρώπινης ύπαρξης. Να ισοπεδώσουν ότι αποτελεί το χώρο που δρα η ζωή. Να οριοθετήσουν ότι αποτελεί το χρόνο της ιστορίας. Ένα τεράστιο στόμα, ένα χωνευτήρι που τα αλέθει όλα, ενός μεγάλου αδελφού που πεισματικά αρνείται να παραδεχτεί την αλήθεια των σκοπών του. Το κυρίαρχο ψέμα είναι η αλή-

εγκλημάτων των αφεντικών και της εξουσίας. Ειδικά για τους κατοίκους των προηγμένων βιομηχανικών χωρών το πρόβλημα δεν έχει να κάνει μόνο με τους τρόπους που βιώνουν τη βαρβαρότητα της μισθωτής εργασίας, της βίας των εκτελεστικών οργάνων των αποφάσεων των καπιταλιστικών επιλογών, δεν έχει να κάνει μόνο με τα αδιέξοδα που οδηγούν σε μια "τρέλα" οδοντήρη, αλλά και με το γεγονός ότι ο τρόπος ζωής των ανθρώπων σε αυτές, βασίζει την υποτιθέμενη ανωτερότητά του στην καταλήστευση του υπόλοιπου κόσμου. Με κάθε μέσο και χωρίς καμία ξεδιαντροπία.

Ο πολιτισμός του αίματος υπάρχει όσο υπάρχουν αιματοβαμμένοι άνθρωποι, υπάρχει όσο έννοιες όπως η αλληλοβοήθεια, η αναζήτηση της ελευθερίας, η συνεργασία και ο πόθος για τη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου απομακρύνονται από τις ανθρώπινες αναζητήσεις και προτεραιότητες.

Στις εποχές που η παγκόσμια παραγωγή όλων των πραγμάτων έχει φτάσει σε ένα επίπεδο που δεν γνώρισε ποτέ αυτός ο πλανήτης, όταν τροφή, ένδυση και καταλύματα θα μπορούσαν να υπάρχουν σε αφθονία και να ικανοποιούνται οι ανάγκες όλων των ανθρώπων, είναι εγκληματικό η καταστροφή να συνεχίζεται με ρυθμούς ολοένα και πιο γοργούς.

Μερικές πολυεθνικές ελέγχουν και αποφασίζουν μαζί με τα τσιράκια τους, για τις τύχες 4,5 δισεκατομμυρίων ανθρώπων. Για το αν θα πεθάνουν ή θα ζήσουν. Για το πώς θα πεθάνουν ή θα ζήσουν. Για το τι θα καλλιεργήσουν, τι θα πίνουν, τι θα σκεφτούν, τι δικαιούνται στις σύντομες ζωές τους. Αποφασίζουν για το χρώμα θα έχει ο αέρας που αναπνέουμε, πόσο μολυσμένο θα είναι το νερό, πόσο θα μεταλλαχθεί το κλίμα της γης. Οι επιστήμονες βοηθούν τους, συνεργάτες του στρατού κατόχους της γης, κλεισμένοι στα κλιματιζόμενα και αποστειρωμένα εργαστήριά τους συνωμοτούν υποτίθεται για το καλό της ανθρωπότητας. Μέσα από μηχανισμούς πλήρους σύγχυσης για τους πολλούς, ενός νέου σκοταδισμού που απλώνεται στις κοινωνίες των ανθρώπων, της έλλειψης γνώσης για τα πράγματα που συμβαίνουν και δημιουργούνται, οι επιστήμονες δοσολογούν στην εξειδικευμένη γνώση τους ξεχνώντας την ανθρώπινη υπόστασή τους.

Μετά τη γέννηση, η γενετική

"Ιατρικές μέθοδοι όπως η μεταμόσχευση του μυελού των οστών και θεραπείες που βασίζονται στη γενετική θα προστατούνται επίσης από το δικαίωμα ευρεσιτεχνίας. Το ίδιο ίσως ισχύσει για ζωα και σπόρους που θα παραχθούν με τη βοήθεια της γενετικής μηχανικής.

Μιλάμε πια για τον έλεγχο των βασικών στοιχείων της ζωής. Σε σύγκριση με αυτό τα ηλεκτρονικά αναφέρονται σε σκέτες ανέσεις της ζωής."

Μετά από μια απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου των Η.Π.Α. (άλλη μια ληστρική και επαισχυνη φάρα η δικαστική) το 1980, σύμφωνα με την οποία παραχωρήθηκε το δικαίωμα ευρεσιτεχνίας για έναν μικροοργανισμό κατασκευασμένο με τη γενετική μηχανική, ο οποίος διαλύει το πετρέλαιο, ξεκίνησε ένας αγώνας δρόμου για την κατοχύρωση πνευματικών δικαιωμάτων πάνω σε χιλιάδες κομμάτια γενετικού υλικού. Δηλαδή πάνω στην ίδια τη βάση της ζωής, πάνω στο DNA και τα ανθρώπινα (όχι μόνο) γονίδια. Μια "χούφτα εταιριών" προσπαθεί με κάθε τρόπο να καθορίσει το μέλλον της ανθρώπινης εξέλιξης, να εκμεταλλευτεί για δική της υπερκέρδη αυτά που ακόμα είχαν απομείνει ανέπαφα, να ανακαλύψει νέους δρόμους για τη συνέχιση του αστικού κόσμου.

Στην εξελικτική του πορεία το ανθρώπινο είδος προσπαθούσε πάντα να βελτιώσει αυτά που του προσέφερε η φύση. Ειδικά στον αγροτικό τομέα -βάση της συνέχισης ύπαρξης ζωής- με επίμονες προσπάθειες εξέλιξε πολλά φυτά, βελτίωσε και διαμόρφωσε κατάλληλα το περιβάλλον του, για να μπορέσει να ζήσει με λιγότερο πόνο και κόπο. Τους σπόρους που μπορεί να πήρε χιλιάδες χρόνια για την ανθρώπινη γνώση και πειραματισμούς να δημιουργηθούν, τώρα θα μπορεί κάποια εταιρία να τους απομονώσει γενετικά και με τα δικαιώματα ευρεσιτεχνίας που θα αποκτά, να προμηθεύει ολόκληρο τον κόσμο, ακόμα και τους αγρότες που τον είχαν εξελίξει, με τους σπόρους και τα προϊόντα τους, λιπάσματα, φάρμακα, σχεδιασμούς της παραγωγής, κατασκευή ενός μηχανισμού που θα αποφασίζει και θα διατάσσει για οτιδήποτε έχει σχέση με την παγκόσμια παραγωγή τροφίμων.

Η αγροτική παραγωγή και σχεδιασμός αλλά και η παραγωγή φαρμάκων και ιατρικών τεχνικών, και εδώ μπορεί να ανοίξει ένας τεράστιος κατάλογος πραγμάτων, θα καθοριστεί από τον πιο αναπτυσσόμενο βιομηχανικό τομέα, αυτόν της βιοτεχνολογίας που -ω του θαύματος- αναπτύσσεται μαζί και γύρω από τα κέντρα που κυριάρχησαν με την μικροτεχνολογία και την ηλεκτρονική.

Μέρος της νέας τάξης, της συνέχισης της εκμετάλλευσης, των καινούργιων όρων κυριαρχίας, στο κοντινό μέλλον θα ανακαλύψουμε τι ακριβώς θα συμβεί για άλλη μια φορά ερήμην μας. Στο βωμό του κέρδους χιλιάδες άνθρωποι θα λιμοκτονήσουν, εκατομμύρια θα εξαθλιωθούν ακόμα περισσότεροι, η ίδια η ζωή θα υποβιβαστεί όχι σαν τίμημα της γνώσης αλλά για τα συμφέροντα των ιδιοκτητών του κόσμου.

Έτσι κι αλλιώς οι τρελές αγελάδες και όλη η φιλολογία γύρω από αυτές, τα μολυσμένα τρόφιμα και προϊόντα, τα κοτόπουλα Βοκτάς, τα γενετικά μεταλλαγμένα γουρούνια χωρίς πίσω πόδια, τα κλωνισμένα πρόβατα, οι χλωματερές που καταλήγουν τα αδιάθετα αποθέματα τροφίμων, όλα αυτά καταδεικνύουν πόσο νοιάζει τους εκμεταλλευτές μας η ζωή και η υγεία των κατοίκων αυτού του κόσμου.

Παρακολουθώντας αυτό που έρχεται, γεννιέται το καινούργιο

"Ω, ευγενικοί μου άνθρωποι, η ζωή είναι σύντομη..."

Αν ζούμε, ζούμε για να πατήσουμε πάνω στα κεφάλια των βασιλιάδων."

Πολλές στιγμές στη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας έγιναν πράγματα κοσμογονικά, πράγματα που καθόρισαν το μέλλον όλης της ανθρωπότητας. Έχουμε φτάσει και τώρα σε μια εποχή που αυτά που θα συμβούν θα είναι παγκόσμια και η απήχυσή τους θα κρίνει την συνέχιση των ανθρώπων και του κόσμου όπως είναι γνωστός. Οτιδήποτε συμβαίνει επιδρά με τα υπόλοιπα. Οι αποφάσεις των αφεντικών, οι νέες συνθήκες και όροι κυριαρχίας ή θα περάσουν ή θα βρουν αντιμέτωπα μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού. Κομμάτια που μέσα από τις ιδιαιτερότητές τους, θα συνδεθούν από ένα παγκόσμιο όραμα ριζικού επαναπροσδιορισμού των αναγκών του κορμιού και της συνειδήσεως.

Αν και τα πάντα φαίνονται δύσκολα- και πάντα είναι στους καιρούς μεταίχμιο, στους καιρούς των μεγάλων αλλαγών- η πίστη στις δυνατότητες των ανθρώπων, η αναγκαιότητα αντίστασης σε κάθε μεθόδευση, το χείλος του γκρεμού που κρυφά πριν την καταστροφή, σε κάθε δράση ακολουθεί μια αντίθετη, μια ζωογόνα δράση των ανθρώπων που αναζητούν το όραμα και την ελευθερία.

Τα κινήματα που θα δημιουργηθούν θα έχουν να πουν πολλά για καταστάσεις που αφορούν τη συνέχιση της ζωής και την εξάλειψη του πολιτισμού του αίματος. Προσπαθώντας να κυριεύσουν ολόκληρο τον άνθρωπο, ίσως άνοιξαν τους ασκούς του Αϊόλου, αυτούς που θα παίξουν -ακόμα και τα τραγούδια που μιλάνε για τα κεφάλια των βασιλιάδων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Γένεσις- Τζον Γκρίμιν
2. Σχόλια πάνω στην κοινωνία του θεάματος- Γκυ Ντεμπόρ
3. ΕΤΟΣ 501 Η κατάκτηση συνεχίζεται- Νόαμ Τσόμσκι
4. Ερρίκος Δ'- Σαίξπηρ

Ιδού ο χρόνος των δολοφόνων

κτητών και των μη ιδιοκτητών, μεταξύ της εξουσίας και της ελευθερίας, μεταξύ όλων των αντιθέσεων που κάθε κοινωνία στην πολυπλοκότητά της και στα διαπλεκόμενα χαρακτηριστικά της καθορίζει.

Εξετάζοντας την ανθρώπινη κοινωνική οργάνωση στο πέρασμα των αιώνων, παρατηρούμε ότι στα πεδία της γνώσης αυτός ο πόλεμος έγινε μεταξύ ιερατείων που κατείχαν τις πληροφορίες και των καταπιεσμένων που με αυτοθεσμιζόμενους τρόπους αποκτούσαν το δικό τους λόγο και πρακτικές, μεταξύ της κυρίαρχης εξήγησης για τον κόσμο και της αμφισβήτησης των ατόμων ή των συλλογικοτήτων απέναντι στους κυρίαρχους. Το αποτέλεσμα αυτής της σύγκρουσης συνέχισε την εξέλιξη, αποτέλεσε το ζωογόνο παράγοντα της αμφισβήτησης και της εξέγερσης που εκφράζεται διαχρονικά με το μύθο του Προμηθέα.

Η ηθική της γνώσης λοιπόν, είναι η ίδια η ηθική των κοινωνικών σχέσεων. Και οι καιροί που ακολούθησαν μια από τις μεγαλύτερες επαναστάσεις απέναντι στην παραδοσιακή σκέψη και αντιλήψεις-αυτό το θαυμάσιο γνωστικό παιχνίδι του διαφωτισμού, του ουμανισμού και του ξεσπάσματος της υλιστικής σκέψης-μετατράπηκαν στη νίκη της τάξης και της ηθικής αυτής της τάξης που καθορίζει τη σημερινή πραγματικότητα που ο σημερινός κόσμος, ως τον κόσμο της αστικής τάξης, ηθικής και γνώσης.

Παρασύροντας τα πάντα στη ληστρική τους πορεία, κράτος και αφε-

θεια των καιρών. Η μόνη νόμιμη άποψη μέσα στις χιλιάδες εκδοχές με τις οποίες παρουσιάζεται. Η συζήτηση για το τι είναι αυτός ο κόσμος έχει σταματήσει να γίνεται στην επιφάνεια, με έναν τρόπο διαφανή, κομμάτι της κουβέντας των ανθρώπων για τη ζωή και για ότι την περιβάλλει. Συνεχίζει όμως να γίνεται με έναν τρόπο που δεν αναγνωρίζεται-τουλάχιστον εύκολα-γιατί οι κοινωνίες ή κομμάτια τους συνεχίζουν να αναζητούν τρόπους έκφρασης του ατομικού και του κοινωνικού.

Ποιός είναι ο κόσμος που στηρίζεται από τους ανθρώπους που κατέχουν τη γνώση; Ποιός είναι ο λόγος που το πραξικόπημά τους είναι τόσο σημαντικό για το μέλλον των λαών και της γης ολόκληρης;

Δεν ξέρω αν "ζούμε σε έναν κόσμο μαγικό"-αν και μαγικές στιγμές σίγουρα υπάρχουν- όμως επίσης σίγουρο είναι ότι ζούμε σε έναν κόσμο βαρβαρότητας και στυγνής εκμετάλλευσης του οτιδήποτε. Ζωντανού ή άψυχου, δεν έχει σημασία γιατί τα πάντα έχουν μετατραπεί σε αντικείμενα και η "αξία" τους είναι εμπορευματική, αλλοτριωμένη από την οικονομία, βυθισμένη στην ανυπαρξία της μηδαμινότητας των καπιταλιστικών σχέσεων και οικονομικών μονάδων.

Οι διαπλεκόμενες σχέσεις και ηθικές του σύγχρονου καπιταλισμού, είναι αλήθεια ότι αποτελούν ένα υπερδεμένο κυκλώνα, ο οποίος καταδικάζει στη ροή του όλους τους ανθρώπους και πολύ περισσότερο τους μετατρέπει σε συνενόχους των